

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Συνδρομή ἑτησία
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑλλάδος . . . δρ. 7
Ἐξωτερ. . . φρ. 7

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΣΤΡΑΠΗΣ

—δδ. Βορέου 13.—

Ὁ πληρώνων συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ ἀπαιτῆ
ἔντυπον ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῆς Διευθύνσεως.

Ἔτος Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 1 Ἰουλίου 1896.

Ἄριθ. 13.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ πολιτισμὸς καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.
—Μόλυνσις διὰ τῶν βιβλίων.—Σαμουὴλ Δ. Ζόνσων.
—Ἡ αἴθουσα τῆς κ. Νοβηκωφ.—Ὁ Θαλάσσιος ὄφις.
—Τὰ Χανία.—Ἡ ἑορτὴ τοῦ δένδρου ἐν Χορταλέζα.
—Πρακτικαὶ συμβουλαὶ ὑγιεινῆς.—Περίεργον συμβε-
θηκός.—Τὸ θεατρὸν τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας.—
Περὶ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ Ἀνδρέ.—Τὸ παράπονον (ποίη-
μα).—Ἡ προκειμένη ἐκλειψις τοῦ ἡλίου.—Τὸ ἔμ-
ψυχοσκόπιον.—Πραγματικὴ κυριαρχία τῶν γυναικῶν.
—Ἐμβολιασμὸς κατὰ τοῦ ἰοῦ τῶν ὄφρων.—Σημειώ-
σεις ἰδιωτρόπου περὶ γυναικῶν.—Ἀπὸ τὸ Βέλγιον.
Διάφορα.—Οἱ Ἀγγλοὶ φοιτῆται κατὰ τὸν XIII αἰῶ-
να.—Τηλεγραφικὴ ἐφευρεσις.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ἐν τινι ἐπ' ἐσχάτων γενομένη συνεδριάσει τῆς Παρισινῆς οἰκονομολογικῆς ἐταιρίας ὁ Γάλλος οἰκονομολόγος Πιῦλος Λεροά Μπολιέ ἀνέγνω ἔλθεσιν περὶ τῆς ἐπ' ἰσχύος τοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Οὗτος διὰ τῆς στατιστικῆς ἐπειράθη νὰ ἀποδείξῃ ὅτι μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ, ἐλαττοῦται ἡ γονιμότης τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς. Ἐν Γαλλίᾳ π. χ. τὴν ὅποιαν ὁ Beaulieu θεωρεῖ ὡς τὴν μᾶλλον πεπολιτισμένην χώραν αἱ γεννήσεις εἶναι ἀσήμεντοι καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ἐλαχίστη. Πολλοὶ Γάλλοι ἐπιστήμονες παρόντες ἐν ταύτῃ τῇ συνεδρίᾳ, οἷον ὁ Bertillon, ὁ Levasseur, ὁ Frederiksen καὶ ἄλλοι δὲν συνεφώνησαν πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ Beaulieu, ὑποστηρίζοντες ὅτι πολλοὶ εἶναι αἱ αἰτίαι αἱ ἐπιφέρουσαι τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων ἐν μιᾷ χώρᾳ. Ἐν τούτοις πεποιθήμεν, ὅτι οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι

αἱ αἰτίαι αἱ ἐλαττοῦσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν γεννήσεων, ὅπωςδήποτε καὶ ἂν κατατάσσωνται πλὴν ἐν τοῖς ἐξαγομμένοις τοῦ Beaulieu ὑπάρχει σταγῶν ἀληθείας. Ὁ πολιτισμὸς ἤτοι αἱ ποικιλία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀνγκῶν, ἡ αὐξήσις τῆς εὐημερείας, ἡ ἀνάπτυξις τῆς παιδείας, τὰ ἀνώτατα καὶ ποικίλα ἰδανικὰ (ὡς περιγράφει αὐτὰ ὁ Beaulieu), ὡς τάσις τοῦ νὰ ἀναβῶμεν ἐπὶ ὑψηλοτέρας κοινωνικῆς βαθμίδος, νὰ θέσωμεν τὰ τέκνα μας ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων βαθμίδων τῆς κοινωνικῆς κλίμακος. Ὁ πολιτισμὸς οὗτος ἐξάπαντος ὁ ἀξασκήσῃ τὴν ἐπιρροὴν του ἐπὶ τοῦ γάμου καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν γεννήσεων. Οἱ νέοι οἵτινες τείνουσιν ὅπως θέσωσι τὰς μελλούσας οἰκογενείας των ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὄρους, ἀναγκάζονται νὰ ᾧσιν ὡς ἔλεγε ποτε ὁ Δζέμς Στ. Μίλλ, φρονημότεροι καὶ νὰ νυμφεύωνται μόνον ὅταν ᾧσιν εἰς θέσιν νὰ βαστάσωσι τὸ φορτίον τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Ὁ πολιτισμὸς οὗτος ἀναπτυσσόμενος ποιεῖ τὸν βίον δυσχερέστερον· ὁ δυσχερὴς βίος ἐλαττῶνει τοὺς γάμους μετ' αὐτῶν δὲ καὶ τὰς γεννήσεις. Ἀφοῦ ἔχει οὕτως ὁ πολιτισμὸς δὲν δύναται νὰ μὴ ἐπηρεάσῃ καὶ νὰ μὴ ἐλαττώσῃ τὴν γονιμότητα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς.

ΜΟΛΥΝΞΙΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἀφοῦ αἱ μεγάλα ἀνακαλύψεις ἐν τῇ βακτηριολογίᾳ ἐξεδήλωσαν τὴν κερουμένην αἰτίαν τῶν μολυντικῶν ἀσθενειῶν, οἱ ἱατρὲς καὶ οἱ καταγινομένοι εἰς τὴν ὑγιεινὴν προσεπάθησαν ἀκριβῶς νὰ προτδιορίσωσι τοὺς τρόπους τῆς διάδοσεως τοῦ μολύσματος ὅπως λαμβάνωνται ἐγκαίρως τὰ προφυλακτικὰ μέτρα. Ἡ μετᾶδοσις

τοῦ μολύσματος τοῦ τύφου, τῆς χολέρας διὰ τοῦ ὕδατος ἐπεβεβαιώθη, ἀλλὰ διὰ τίνος ὁδοῦ ἔρχονται εἰς ἡμᾶς αἱ λοιπαὶ ἀσθένειαι ἢ cougeliuche ἢ grippe καὶ ἄλλαι; ἀράγε διὰ τοῦ ἀέρος, ἢ τῆς πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς ἐπικοινωνίας ἢ διὰ τῶν ἀντικειμένων; Ἀπαντὰ ταῦτα εἶναι ζητήματα ἢ λύσεις τῶν ὑποίων καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσεγγίζει. Ὁ διδάκτωρ Καρτάβας ἀνεκάλυψε νέαν ὁδὸν τῆς διαδόσεως τοῦ μολύσματος. Κατ' αὐτὸν ἅπαντα τὰ διατελοῦντα ἐν ἐπαφῇ πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς ἀντικείμενα δύνανται, ὡς πᾶς τις γνωρίζει, νὰ διαδώσῃ τὸ μόλυσμα κατὰ τινὰς ἀσθενείας. Παιδίον τι π.χ. ἀπονήσκει ἐκ τοῦ διφθερίτου. Τὰ ἀθύσματα μὲ τὰ ὁποῖα τοῦτο ἔπαιζε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐγκλείονται ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ λησιμονοῦνται. Παρέρχονται περὶ τὰ δύο ἔτη, ἕτερον παιδίον τυχαίως εὐρίσκει ταῦτα τὰ ἀθύσματα καὶ ἀσθενεῖ ἐκ τοῦ διφθερίτου. Ἐρωτῶμεν, κατὰ τίνα βαθμὸν τὰ βιβλία, τὰ περιοδικὰ τὰ ὁποῖα διηλεκτικῶς ἐφυλλομέτρουν οἱ ἀσθενεῖς, ἐν τοῖς νοσοκομείοις δύνανται νὰ διαδώσῃ τὰ νοσογόνα σπέρματα; Ἀράγε ταῦτα διασώζουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των μικρόβια καὶ εἶναι ἕνεκα τούτου ἐπικίνδυνα εἰς τοὺς λοιποὺς ἀσθενεῖς;

Ἰδοῦ, ἀκριβῶς, τοῦτο τὸ ζήτημα προσεπάθησαν νὰ λύσῃσι διάφοροι ἐπιστήμονες. Ἐνταῦθα γίνεται λόγος οὐχὶ περὶ τῆς ἱστορίας τῶν Μεδίκων πριγκίπων κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ὁποίων τὰ φύλλα τῶν βιβλίων ἐνεβρέχοντο δι' ὀξυτάτου δηλητηρίου καὶ ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἐφάνεον ἐκείνον τὸν δυστυχῆ ὅστις εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν νὰ βρέχῃ διὰ τῆς γλώσσης του τοὺς δακτύλους διὰ τῶν ὁποίων ἔστρεφε τὰ φύλλα τῶν βιβλίων. Ἀρχαία καὶ ὀλίγον πιθανὴ ἱστορία!! Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων βιβλίων δύνανται νὰ ἐπικαθῆται τὸ μικρόβιον, τὸ τρομερώτατον, τὸ ὁποῖον ἀναμένει μόνον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως πλήξῃ τὸν ἀδιάφορον, τὸν ἔχοντα τὴν αὐτὴν συνήθειαν. Ἀλλ' ἄς ἡσυχάσωσιν οἱ λόγοι καὶ οἱ φιλιαναγνώται. Ἄν ἐν ταῖς σελίδι τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ εἰς ἀσθενῆς παρὰ τοῦ ἄλλου συναθροίζονται σπέρματα, ταῦτα συγχρότερον εἶναι μικροὶ μύκητες οἱ ὁποῖοι κατὰ πλήθη εὐρίσκονται ἐν τῷ κωνιορτῷ τῶν δαπέδων, τῶν τοίχων, φέρονται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῶν πόλεων ἡμῶν, τῶν κατοικιῶν μας, ἤτοι μικρόβια οὐχὶ νοσογενῆ. Ἐνίοτε εὐρίσκονται καὶ ἤττον ἀβλαβῆ σπέρματα. Ὁ ἐν Πετρούπολει ἰατρός Τρυσκολόβσκις ἐξερεύνησεν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἀφορμῇ ἡμερολόγια τῶν νοσοκομείων. Ταῦτα ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν δὲν ἔφερον μικρόβια. Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας διαμονῆς ἐν τοῖς νοσοκομείοις εὐρίσκοντο

ἐπ' αὐτῶν κατὰ μέσον ὄρον 25 ἕως 40 μικρόβια ἐν τετραγωνικῷ ὑφεκαστομέτρῳ· ἐξ 70 περιπτώσεων κατὰ τὰς πέντε εὐρέθησαν νοσογενῆ μικρόβια.

Δύο καθηγηταὶ ἐκ τοῦ Βαλ-δὲ Γράς ὁ Διοῦ Καζάλ καὶ ὁ Καζὲν ἐξηκολούθησαν ταύτας τὰς ἐξερευνήσεις καὶ ἐπιστοποίησαν, ὡς ὁ Ρώσος ἰατρός, ὅτι ἐν ἅπασιν τοῖς βιβλίοις τοῖς εὐρισκόμενοις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀσθενέσιν εὐρίσκειται μέγα ποσὸν μικροσκοπικῶν μυκήτων καὶ διαφόρων μικροβίων ἐκ τῶν ὁποίων μόνον εἰς εἶναι νοσογόνος ὁ σταφυλόκοκος. Ἐν νέον βιβλίον ληφθὲν ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου περιεῖχε μόνον οὐχὶ νοσογενεῖς μύκητας καὶ σαπρόφυτα (μικρόβιον ζῶν ἐν τοῖς νεκροῖς ἰστοῖς). Οἱ ῥηθέντες καθηγηταὶ τότε προσέφυγον εἰς ἕτερον τρόπον ἐξερευνήσεως· οὗτοι ἐνεβρέχον χαρτῖα, σελίδας βιβλίων διὰ τῶν καλλιεργείων τῶν μικροβίων, διὰ σιέλου κτλ. καὶ ἐξήραινον αὐτὰ· ἔπειτα λαμβάνοντες τεμάχια ἐκ τῶν μολυνθέντων τούτων χαρτῶν ἐποίουν καλλιεργείας ἐν τῷ ζωμῷ καὶ ἐδεδείκνυον τὰ ληφθέντα ἀποτελέσματα διὰ βακτηριολογικῶν ἐξερευνήσεων καὶ ἐμβολιασμῶν ἐπὶ ζῶων. Τὰ πειράματα αὐτῶν ἐπαναληφθέντα ἐπὶ τινὰς φορὰς ἔφερον αὐτοὺς εἰς περίεργα ἐξαγόμενα: Οὗτοι οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν ἐν τῷ ζωμῷ καλλιεργείας βακτηριδίων τοῦ τύφου καὶ τῆς φθίσεως, ὁ δὲ ἐμβολιασμὸς διὰ τούτου τοῦ ζωμοῦ κατεδείχθη ἀνεπιτυχής. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα μετὰ τῶν μικροβίων τῆς σήψεως, τῆς πνευμονίας καὶ τοῦ διφθερίτου ἦσαν θετικά.

Τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τούτων τῶν πειραμάτων εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ διδωμεν εἰς τὸν ὑγιᾶ, ἰδίᾳ εἰς τὰ παιδιὰ βιβλίον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐν τῷ δωματίῳ, ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ὑπὸ μολυσματικῆς ἀσθενείας προσβληθέντος ἀτόμου. Ἄν εἶναι ἢ καυσι τοῦ βιβλίου ἀδύνατος ὀφείλομεν νὰ ἀπολυμάνωμεν αὐτό. Ἀλλὰ τὰ ἰσχυρὰ ἀπολυμαντικά μέσα δύνανται ὁμοῦ μετὰ τῶν μικροβίων νὰ καταστρέψωσιν αὐτὸ τὸ βιβλίον. Οἱ ἄνθρωποι ἐκ τοῦ φορμαλίνου τελείως ἀπολυμαίνουσι τὸ ἀντικείμενον μὴ καταστρέφοντες αὐτό.

ΞΑΜΟΥΗΛ ΔΖΟΝΞΩΝ

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Βολταίρος ἐβασίλευεν ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπῆλθε μεγάλη δημοτικότητος ὁ υἱὸς τοῦ βιβλιοπώλου, ὁ περιφανῆς διδάκτωρ Ξαμουήλ Δζόνσων. Τὸ κύρος τοῦ Βολταίρου δὲν ἦτο τόσον σταθερὸν ὡς τὸ τοῦ Δζόνσων τοῦ ὁποῖου αἱ ῥήτραι καὶ αἱ παρατηρήσεις ἐξελαμβάνοντο ὡς δόγματα μὴ ἐπιδεχόμε-

να ἐπικρίσιν καὶ ἀντιλογίαν. Ὁ Δζόνσων ἦν πραγματικὸς συγγραφεὺς δικτάτωρ, ἢ δὲ Ἀγγλικὴ κοινωνία ἀνευ ἀντιρρήσεως ὑπέκυπτεν εἰς τὰς ἀποφάσεις του, κατεθέλετο ἐκ τῆς ἀνεξαντλήτου σατύρας καὶ τῆς ὀρθοφροσύνης του. Οἱ ἐχθροὶ του ἦσαν καταβεβλημένοι καὶ ἤτο ἀρετὸν νὰ μὴ συμφωνῇ τις εἰς τὰς ἰδέας πρὸς αὐτὸν ὅπως ἀπολέσῃ τὴν φήμην. Ἀλλ' οὐ μόνον ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς φιλολογικῆς κριτικῆς αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δζόνσων εἶχον τοιαύτην σημασίαν· ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς ἠθικῆς, τῆς θρησκείας, τῶν πολιτικῶν ἰδρυμάτων, τῶν κοινωνικῶν ἐθίμων κτλ. αἱ παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐθεωροῦντο ὡς ἐπιταγαὶ ὑπ' οὐδενὸς ἀντιλεγόμεναι. Οὕτως ὡς νὰ ἐπεδίωκε τὸν σκοπὸν νὰ νοουετῇ τοὺς συμπατριώτας του, πῶς οὗτοι νὰ σκέπτονται, εἰς τί νὰ πιστεύωσι, τί ὀφείλουσι νὰ σέβωνται, τί νὰ ἀποστρέφωσιν καὶ νὰ μισῶσιν. Ὅταν ὁ διδάκτωρ Δζόνσων ἐνεφανίζετο ἐν ταῖς συναθροίσεσι τῆς κοινωνίας, ἅπαντες προσέτρεχον πρὸς προὔπανταίν του θεωροῦντες τιμὴν νὰ τῷ παρέχωσιν οἰανδήποτε ἐκδοῦλευσιν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος τοιαύτης σημασίας ἀπέλαυεν ὁ Ἀδδῆσον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ κοινωνίᾳ, ἀλλ' ἡ ἐξουσία αὐτοῦ δὲν ἦτο τόσον τυραννικὴ ὡς ἡ τοῦ Δζόνσων ὅστις δὲν ἐπέτρεπε ἀπόκλισιν τινα ἐκ τοῦ προγραφέντος κώδικος τῶν ἐνοιῶν καὶ τῶν φρονημάτων τῶν ἀναγκαίων δι' ἕναστον respectably Ἀγγλον.

Πῶς δὲ νὰ ἐξηγήσῃ τις τὴν τοιαύτην ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας ἐξουσίαν τοῦ Δζόνσων; Ὁ Βάλμπερ ἐν τῇ Revue des deux Mondes δημοσιουθεῖσθαι διατιβῆ του περὶ τοῦ Δζόνσων λέγει ὅτι τὰ φιλολογικὰ αὐτοῦ ἔργα δὲν παρέχουσι τὴν κλειδὰ πρὸς λύσιν τούτου τοῦ αἰνίγματος. Ταῦτα δὲν ἐκθαυμοῦσι διὰ τῆς μεγαλοφυΐας των καί μάλιστα δὲν ἀπαντᾶται ἐν αὐτοῖς ἐκτακτὸς εὐφυΐα, ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν ἐκφράζονται τὰ φρονήματα τῶν πλείστων συγχρόνων τοῦ Δζόνσων καὶ ἀντανκλώνται ἅπασαι αἱ πολύτιμαι τῷ Ἀγγλικῷ λαῷ προλήψεις. Μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος ὑφίστατο αὕτη ἡ διαφορὰ, λέγει ὁ Βάλμπερ, ὅτι ἡ μὲν πρώτη, χωρὶς νὰ συναίσθηται τοῦτο, ἐγώρει πρὸς συνάντησιν τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ δὲ δευτέρα εἶχεν ἤδη γευθῆ ταύτης. Κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν παρομοίων κοινωνικῶν κινήσεων πάντοτε ἐξεγείρονται διάφορα ζητήματα καὶ ἐκφαίνεται ἐκτακτὸς τολμηρότης τῶν κρίσεων: οὐδεμίαν διδασκαλίαν οὐδὲν τολμηρὸν φρόνημα, φαίνεται παρῆξενον· ἐπικρατεῖ ὅτι ὁ Μιχαήλ ἐκλάσει «φρανκτισμὸν τῆς ἐλπίδος». Ἀλλὰ μετὰ τὰς τοιαύτας κρίσεις στιγμᾶς ἡ διάνοια ἡσυχάζει, πολλαὶ πλάναι διαλύονται

καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκδηλοῦσι περισσοτέραν τάσιν πρὸς τὸν φόβον ἐκ τῶν ἐπερχομένων κινδύνων ἢ ἐλπίδα μελλόντων ἀγαθῶν. Ἡ Ἀγγλία εἶχεν ἐπιζῆσει ἅπαν τοῦτο καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς πείρας εἶχε διδαχθῆ ὅτι τελεία εὐημερία εἶναι ἀνεφικτος καὶ ὅτι ἐκτιμητέον τὸ ὑπάρχον. Τὴν δυναστείαν τοῦ Χανοβέρου δὲν ἠγάπων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν ἐφρόντιζε πολὺ περὶ τοῦτο συγκρατουμένη ὑπ' ἐκείνων οἵτινες ἐφοβοῦντο μὴ πάθωσι τὰ χειρότερα κατὰ τὴν πτώσιν αὐτῆς. Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία εἶχε καταστῆ ἀντιπαθῆς εἰς πολλοὺς, ἀλλ' εὐρίσκον αὐτὴν ὠφέλιμον καὶ ἀφαιρέσαντες παρ' αὐτῆς τὸ δικαίωμα τοῦ καταδιώκειν τοὺς ἑτεροφρονοῦντας (dissidentes) διετήρησαν αὐτῇ τὰ προνόμια τῆς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ σκεπτικισμὸς—ἰδοὺ οἱ δύο ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς ἡσυχίας τῆς κοινωνίας καὶ διὰ τοῦτο οὗτοι κατεδιώκοντο Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ διαξαγόμενα ἐν Γαλλίᾳ, βλέπομεν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως δὲν ἐδείκνυε σχεδὸν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς φιλολογίας, προτιμουμένης τῆς μετριοφροσύνης. Οἱ γὰλλοὶ φιλόσοφοι ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἔτεινον παντοειδέως παρεκτροπὰς καὶ ἐξεδήλουν τολμηρότητα καὶ σχεδὸν νεανικὴν ζωρότητα. Ἀπ' ἐναντίας οἱ Ἀγγλοὶ φιλόσοφοι διδαχθέντες ὑπὸ τῆς πείρας ἦσαν μᾶλλον ἐφεκτικοὶ, ἐσυνήθησαν νὰ προβλέπωσι καὶ νὰ φοβῶνται. Ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Γάλλους συναδελφούς των οὗτοι ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς πᾶσαν συναλλαγὴν (compromisse) καὶ τὴν ἀτελεστέραν συμφωνίαν προετίμων τῆς διενέξεως.

Ὁ Δζόνσων ἦν ἄριστος ἀντιωρόσωπος τῶν ἐπικρατούντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον φρονημάτων. Οὗτος δὲν ἐσκέπτετο νὰ ἀναδειχθῇ ἀνώτερος αὐτῶν, ἀλλὰ χάριν εἰς τὴν ἔμφυτον του σατύραν περιεβαλλε καὶ αὐτὰς τὰς τετριμμένας ἀληθείας διὰ δημοτικότητος νεολογικῆς. Οὗτος ἠδύνατο κατ' ἴδιον τρόπον νὰ καρικεύῃ τοὺς κοινούς τόπους νὰ ἀποδίδῃ αὐτοῖς δξύνουσαν, νὰ μετατρέπῃ αὐτοὺς εἰς παραδοξολογίας, εἰς δὲ τὸ Ἀγγλικὸν δημοσίον ἤρθεκε ἡ προσφορὰ τῶν πλησιεστέρων τῇ καρδίᾳ του ἀληθειῶν καὶ προλήψεων ὑπὸ νέον ἱματισμὸν καὶ μετ' αὐχαριστήσεως ἀπεδέχετο αὐτάς. Ὁ Δζόνσων ἄριστα ἐγίνωσκε νὰ συμποφῆται πρὸς τὰς ὀρέξεις τῶν συγχρόνων του διαμέων συγχρόνω· ἐπιτήδειος πολέμιστῆς, περιλαμπῆς κρονομάχος τοῦ καλάμου, οὐδέποτε στενοχωρούμενος ἐν τῇ ἐκφράσει ἀποτόμων φρονημάτων ὑπὸ μόνον ὁμοῦ τὸν ὄρον ὅπως αἱ ἐπικρίσεις του μὴ διαμάχωνται πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς κοινωνίας καὶ ὡς μόνον μεγέθυνσι τῶν ἐν αὐτῷ ἐπικρατουσῶν ἐνοιῶν καὶ προλήψεων.

Ἀλλ' ὁ τρομερὸς εἰς τοὺς λόγους Δζόνσων, πρᾶγματι οὐδενὶ ἐπεθύμει κακὸν καὶ ἦτο λίαν

καλοκάγαθος. Ἡ διάθεσις τοῦ αὐτοῦ ἐφείλκετο πρὸς αὐτὸν πάντας. Ἄλλ' ἡ δόξα δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸν οὕτως εὐκόλως καὶ ταχέως. Οὗτος ἐπὶ μακρὸν εἰργάζετο ἐν Λονδίῳ εἰς διάφορα ἐκδοτικὰ καταστήματα τὰ ὁποῖα ἀσυνειδήτως ἐξεμεταλλεύοντο τοὺς κόπους τῶν πρωτοτέρων συγγραφέων. Οὗτος οὐχὶ σπανίως ἐπέινα κατὰ ταύτην τὴν περίοδον τῆς ζωῆς του καὶ ἐν μιᾷ ἐπιστολῇ τοῦ ἀναφερομένη εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν εὐρίσκεται ἡ ὑπογραφή: «Δζόνσων μὴ εὐρὼν δειπνήσαι». Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς γνῶρμιαν μετὰ τῆς κοινωνίας ὁ Δζόνσων ἐποίησε διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ λεξικοῦ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ὅτε κατὰ πρῶτον ἐξεδόθησαν οἱ δύο πρῶτοι τοῦ λεξικοῦ ἅπαντες ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ὅτι τοιαύτην κολοσσιαίαν ἐργασίαν ἔφερον εἰς πέρας εἰς ἄνθρωπος. Ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς ὁ Δζόνσων ἐγένετο περιφανής, πανταχόθεν ἐδέχετο ὑποκλίσεις καὶ κολακείας καὶ βαθμηδὸν κατέστη συγγραφεὺς δικτάτωρ.

Ἄλλ' εἶναι δύσκολον νὰ ἐξηγήσῃ τις τὴν ἔκτακτον ἐπιρροὴν καὶ σημασίαν τοῦ Δζόνσων ἐν τῇ Ἀγγλικῇ κοινωνίᾳ, ἔτι δυσκολώτερον εἶναι νὰ ἐννοήσῃ τις τὰς ἐπιτυχίας αὐτοῦ μετὰ τῶν γυναικῶν. Ὁ Δζόνσων οὐ μόνον δὲν εὐμορφεῖ καλλονῆς ἀλλ' εἶχε καὶ ἀποτρόπαιον ἐξωτερικὴν φυσιογνωμίαν. Παρ' ὅλην του τὴν ἀσχημίαν καὶ τὴν τελείαν ἀμεριμνίαν περὶ τῆς καλλοποιήσεως τῆς μορφῆς του Ὁ Δζόνσων οὐ μόνον παρήγαγεν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἀλλὰ καὶ αὐταὶ εἰλικρινῶς κατεβέβησαν ὑπ' αὐτοῦ, αἱ δὲ τῆς μόδας εὐμορφοὶ γυναῖκες σπουδαίως ἐφρόντιζον ὅπως ἐπισύρῳσιν ἐφ' ἑαυτὰς τὴν προσοχὴν του. Ὁ Κρέγ ἐν τῇ περὶ τοῦ Δζόνσων πραγματείᾳ του ἀναφέρει ὅτι οὐδέποτε αἱ γυναῖκες ἐκολάκευον ἄλλον τινα θνητὸν τοσοῦτον ὅσον τὸν Δζόνσων. «Ἡρεκεῖ ὅπως ὁ δύσμορφος οὗτος ἐλέφας ἐμφανισθῇ ἐν τινι συναναστροφῇ λέγει ὁ Κρέγ, καὶ ἅπαντες, ἀκόμη καὶ οἱ ὠραίοτατοι νέοι παρηγορίζοντο. Αἱ κυραὶ ἄφινον αὐτοὺς καὶ ἐπλησίαζον τὸν Δζόνσων. Ἐν τούτοις, ὁ Δζόνσων δὲν ἦτο εὐπροσῆγορος πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ μάλιστα διέκειτο πρὸς αὐτὰς περιφρονητικῶς μὴ ἀποφεύγων τοῦ νὰ λέγῃ εἰς αὐτὰς διαφόρους θρασυτήτας· εἰς τὰς γυναῖκας ἤρεσον τὰ φερόσιμά του, ἡ ἀσχημία του, τὸ μὴ τῆς μόδας ἐνδομᾶ του, ἡ ἀσμημος φερόση του καὶ οἱ ἀκάθαρτοι ὄνυχές του. Αἱ γυναῖκες αἱ συνδιαλεγόμενοι μετὰ τοῦ Δζόνσων ὅπως ἐλησμόνουσαν τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ. Ὁ Δζόνσων εἶχεν ἔκτακτον δῶρον, τὴν εὐγλωττίαν καὶ ἦν λίαν δζόνσους, ἔνεκα δὲ τούτου ἐν ταῖς συναναστροφαῖς εἶχεν ἐπιτυχίαν καὶ κατεβέβησαν πάντας ὡς περιφανῆς καὶ λίαν σπουδαίως ἐμιλητής.

Ἐκτὸς τούτου ὑπὸ τὴν ἀσχημον ἐξωτερικότητα τοῦ Δζόνσων ἐκρύπτετο θερμὸν καὶ συμπαθὲς πρὸς τὰ ξένα παθήματα αἰσθημα. Παρ' ὅλην τὴν κακὴν καὶ πικρὰν γλώσσαν, οὗτος ἦν λίαν συμπαθητικὸς. Οὗτος ἐγνώριζε τί σημαίνει ἔνδεια, διότι ὁ ἴδιος δι' ἀκαμάτου κόπου κατ' ἀρχὰς ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ συνεπεία τούτου μετὰ μεγίστης ἐτοιμότητος συνεμερίζετο μετὰ πάντων τῶν πτωχῶν πᾶν ὅτι εἶχε. Ὅτε ἀπέθανεν ἡ σύζυγός του οὗτος μετέτρεψε τὸν οἶκον του εἰς ἀσυλον καὶ καταφύγιον διὰ τὰς δυστυχεῖς καὶ ἀσθενεῖς γυναῖκας αἰτινες ὑπέφερον πολλὰ παθήματα ἐν τῷ βίῳ των. Ὁ Δζόνσων ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ σαλωνίου κομίσσης τινος ἐπορεύετο εἰς τὰς πτωχὰς του φίλας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἦτο τυφλὴ καὶ διεσκέδαζεν αὐτὸν διὰ διαφόρων διηγημάτων. Ὁ Δζόνσων προσεφέρετο συμπάθως μετ' αὐτῶν καὶ ἐχαμήλωνε τὴν βροντώδη φωνὴν του διαλεγόμενος πρὸς αὐτάς. Εἶναι κατὰ δήλον, ὅτι τὸ σκυθρωπὸν ἐξωτερικὸν τοῦ Δζόνσων ἐκρυπτε θησαυροὺς ἀγάπης καὶ τοῦτο ἦτο ἐπαισθητὸν εἰς τὰς γυναῖκας αἰτινες κατεβέβησαν ὑπ' αὐτοῦ καίτοι οὗτος οὐδέποτε ἠγάπα γυναῖκα τινα ὡς πρέπει καὶ οὐδέποτε ἐθεώρει τὰς γυναῖκας ἴσας μὲ τὸν ἄνδρα καλῶν αὐτάς· εἰρωνικῶς ἔντομα καὶ ἐμπαίζων τοὺς ζητούντας τὴν ἰσότητά των γυναικῶν.

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΗΣ κ. Ο. Α. ΝΟΒΗΚΩΦ

Ὁ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Νόβοε Βρέμια (Νέος Χρόνος) δίδουσι περιέργους πληροφορίας περὶ τῆς αἰθούσης (Salon) τῆς ἐξόχου Ρωσίδος ἐν Λονδίῳ κυρίας Ο. Α. Νοβηκῶφ. Τὸ σαλόνιον τοῦτο θεωρεῖται τὸ πρῶτον ἂν οὐχὶ τὸ μοναδικὸν πολιτικὸν σαλόνιον ἐν Λονδίῳ. Ἡ φήμη αὐτοῦ ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἐβδόμης δεκαετηρίδος τοῦ φθίνοντος αἰῶνος ὅτε συνηθρίζοντο ἐν αὐτῷ οἱ κορυφαῖοι τῆς φιλελευθέρου μερίδος μετὰ τοῦ Γλάδστωνος ἐπὶ κεφαλῆς καὶ συνεσκέπτοντο περὶ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τῆς μερίδος καὶ τῆς χώρας. Ὁ Λόρδος Βίνκονσφιδ δὲν ἐφοβεῖτο ἄλλο τι τόσον ὅσον τὸ σαλόνιον τῆς Νοβηκῶφ ἥτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ψυχὴ ἀπάσης τῆς ἀντιπολιτευομένης κατ' αὐτοῦ μερίδος. Ὁ ἀνταποκριτὴς ἀναφέρει ὅτι ἤκουσεν ἐκ πολλῶν ἐπιζώντων πολιτικῶν ἀνδρῶν ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Λόρδου Βίνκονσφιδ ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης ἦν τόσον σημαντικὴ ὥστε οὗτος δὲν ἐτόλμα νὰ ἀπορραίσῃ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου.

Ἐκτοτε ἡ αἰθουσα τῆς Νοβηκῶφ ἔπαυσεν οὕτω τὸ ἀποκλειστικὸν πολιτικὸν κέντρον, καὶ

ἐγένετο τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον τῶν ἀρίστων ἐργατῶν ἐν πάσαις ταῖς σφαιραῖς τῆς προόδου (cultura) ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ ἐπιφανὴς ξένος ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἀγγλίαν, ἅμα διήρχετο ὥρας τινα ἐν ταύτῃ τῇ αἰθούσῃ ἐξάπαντος θὰ ἀπεκόμιζεν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῶν διανοητικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Οὗτος θὰ συνήντα ἐν ταύτῃ τῇ αἰθούσῃ ἄνδρας τελείως ἀφοσιωμένους εἰς τὸ ἔργον των τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος γνωρίζει μόνον διὰ τῆς δόξης των καὶ οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειπον ἐπὶ τινα ὥραν τὰς ἐνασχολήσεις των ὅπως διηγησῶν εἰς τήνκ. Νοβηκῶφ τὴν τελευταίαν των ἐφεύρεσιν ἢ νὰ ἐμπιστευθῶσιν ἐπινοηθεῖσιν ἐπιχειρήσιν τινα.

Ἐκ πολλῶν μεγάλῃ ἐπιρροὴν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Ἀγγλίας ἐξασκούντων ἀτόμων ὁ ἀνταποκριτὴς ἤκουσεν, ὅτι οὗτοι ἔθεσαν τὴν ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ των σταδίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κυρίας Ο. Α. Νοβηκῶφ ἡ ὁποία συνέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸν δεῖνα ἐξόχον πολιτικόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ὠφέλιμον συμβουλὴν, ὑπέδειξεν αὐτοῖς εὐφυῆς τι σχέδιον ἐνεργείας ἐν τῷ μέλλοντι. Οὐδεὶς ἴσως ἀνεγνώριζε τοῦτο καλλίτερον τοῦ Β. Στέδ, τοῦ δημοτικωτάτου τὴν σήμερον δημοσιογράφου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ Στέδ μετὰ πολλῆς παρησυχίας τιμὴν αὐτῷ προξενούσης ἀνέφερεν ἐν τῷ περιοδικῷ Review of Reviews ὅτι παρὰ τῇ κ. Νοβηκῶφ συνήντησε κατὰ πρῶτην φοράν τοὺς πρῶτους πολιτικοὺς καὶ λογίους ἄνδρας τῆς Ἀγγλίας, ὅτι ὑπ' αὐτῆς συνεστήθη εἰς τὸν Γλάδστωνα, Κιγγλέα, Φρούδα καὶ ἄλλους. Ἐπέρσει κατὰ τὸν χειμῶνα ἰδίᾳ κηζήθη ἡ ἐλκυστικὴ δύναμις τούτου τοῦ κέντρου. Αἱ καθημερινὰ συνήθεις ὑποδοχῆς ἐν ταύτῃ τῇ αἰθούσῃ ὁμοιάζον πρὸς *salon* καὶ συνηθῶντο τόσον πολλοὶ παντοειδῆς ἐξόχοι ἄνδρες ὥστε δυσκόλως ἠδύνατο νὰ ἀριθμηθῶσι. Μεγάλῃ ἐντύπωσιν προὔξενησεν εἰς τὰς ἀριστοκρατικὰς σφαιράς ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀρχιστρατήγου Λόρδου Ρόμπερτς τῆς Κανδαχάρης, ὅστις ἐπὶ πολλὰς ὥρας διέμεινεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νοβηκῶφ καὶ ἀναχωρῶν ἐξέφερασε τὴν λύπην του ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ δέσποινα τοῦ σαλονίου ἐνασχολημένη εἰς τὴν ὑποδοχὴν καὶ πρόσρησιν τῶν πολλῶν τῆς ἐπισκεπτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφιερῶται εἰς αὐτὸν περισσότερον χρόνον. Ἐνίοτε αἱ συνδιαλέξεις διηκόπονται ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἥτις πάντοτε εἶναι ἐκλεκτή. Συγγράμμις ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ παίζει Ρώσος τις μουσικὸς καλλιτέχνης ἄγνωστος· εἰσέτι τῷ Ἀγγλικῷ δημοσίῳ ἢ ἔκτακτος τις Ρώσος μεγαλοφυῆς μουσικός. Ἡ φιλοπατρία τῆς δεσποίνης τοῦ σαλονίου ἐκδηλοῦται ὡς ἐν παντὶ ἄλλῳ οὕτως ἐξάπαντος καὶ ἐν τῇ μουσικῇ. Ἐν τούτοις καὶ οἱ λοιποὶ μεγαλοφυεῖς ἄνδρες εὐφ-

σκουσιν εὐπροσῆγορον ὑποδοχὴν παρὰ τῇ κ. Ο. Α. Νοβηκῶφ. Πρὸ τινος χρόνου ἅπαντες οἱ ἐπισκέπται τούτου τοῦ σαλωνίου κατεβέβησαν ἐκ τοῦ ἄσματος τῆς κυρίας Στελτβόσκας, πρώην *artiste* τῆς ὀπερας τῆς Μόσχας. Τὰ μνημονεθέντα ἄτομα εὐρίσκοντο ἐν τῇ αἰθούσῃ ὅτε ὁ ῥηθεὶς ἀνταποκριτὴς διεννοήθη νὰ φωτογραφίση τὴν αἰθουσαν. ἔννοεῖται ὅτι ἡ ὄψις τῆς αἰθούσης συγγράμμις μετεβέβητο καὶ εἰς αὐτὴν εἰσέρχοντο πολλοὶ σπουδαῖοι ἐπισκέπται. Ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ὅπως ὡς τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον ἄτομον εἰς τοὺς ὀρθαλομῶς πάντων τῶν παρόντων ἀναγνωρισθῇ αὐτὴ ἡ οἰκοδέσποινα κ. Ο. Α. Νοβηκῶφ.

Ο ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΟΦΙΣ

Οἱ ἐπιστήμονες οἵτινες ἐπὶ πολὺν χρόνον καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τῶν μύθων καὶ τῶν παραδόσεων ἰσχυρίζονται ὅτι ἅπανσι ἔχουσιν ὡς βᾶσιν ἀληθῆς τι γεγονός. Εἶναι πιθανὸν ὅτι καὶ ἡ ὑπόθεσις περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν θαλασσιῶν ὄφρων στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς βᾶσεως. Ἄν ὑπάρχῃ παρόμοιον ζῶον, εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ὄφις, ἀλλὰ θαλάσσιον ἔρπετον ἐκ τοῦ γένους τῶν ἰχθυοσάκων. Ἐν τούτοις εἶναι δύσκολον νὰ ἀπορριφθῇ ἡ μαρτυρία τὴν ὁποίαν μεθ' ὄρκου ἔδωκεν συνετοὶ αὐτόπτοι, ὡς π.χ. οἱ ἄξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου Δεδάλου, οἵτινες εἶδον ἓνα θαλάσσιον ὄφιν μόνον γιάρδαν τινα μακρὰν καὶ οἱ ὁποῖοι περιγράφουσι αὐτὸν ὡς ὁμοιάζοντα κατὰ τὸν ὄφιν καὶ τὰς κινήσεις πρὸς τοὺς μεγάλους ὄφεις. Οὗτος ἐκράτει τὴν κεφαλὴν του ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, ὡς ποιοῦσιν ἅπαντες οἱ ὄφεις ὅταν νήωνται καὶ ἐκινεῖτο μετὰ διαρκῶν κημπῶν τοῦ μεσαίου μέρους τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐρᾶς του, ὡς κινεῖται οἱ ὄφεις ἐρποντες ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι τὸ μέγεθος τούτων τῶν κημπῶν δὲν εἶνε οὕτω σημαντικὸν ἐν τοῖς μεγάλοις ἔρπετοις ὥστε νὰ παρεγγίχθῃ μεγάλη διατάραξις τοῦ ὕδατος κατὰ τὸν πλοῦν αὐτῶν. Ὁ φυσιοδίφης Μπίετς εἶδε διερχόμενον δι' ἐνὸς δάσους τῆς Βρασιλίας ἓνα μέγαν ὄφιν βόταν, οὗτος παρετήρησε ὅτι δὲν ἦτο μεγάλη ἡ κίνησις τοῦ σώματος τοῦ ὄφρος ἥτις ὁμοιάζει πρὸς ρεῦμα καφεχροῦ ὑγροῦ ρέοντος ἐπὶ παχέως στρώματος ψεύων φύλλων.

Ἡ εὔρεσις τῶν μεγάλων ὄφρων ἐν τῇ θαλάσσῃ δὲν ἀποδεικνύει ἀναμφισβήτητως τὴν ὑπάρξιν θαλασσιῶν ὄφρων. Εἶνε λοιπὸν πιθανὸν ὅτι πολλοὶ ἐν τοῖς τροπικοῖς ἐνδιαιτώμενοι ὄφεις

παρσύρονται ένιοτε εις την θάλασσαν υπό των ισχυρών πλημμυρών των ποταμών των Ινδιών και της νοτίου Αμερικης. Τα έρπετα ταύτα ένδιδαιτώνται παρά τους ποταμούς, εξαίρετα νήχονται και έχουνι σωματικόν μέγεθος. Ο Μπέιτς αναφέρει ότι είδεν όφεις φονευθέντας έν τῷ ποταμῷ Αμαζόνα οϊτινες είχαν μήκος 42 ποδών. Αν συνέβαινεν ώστε οὔτοι οί όφεις να έπλεον έν τη θαλάσση οὔτοι θα άνταπεκρίνοντο εις τας περιγραφάς των αυτοπτών. Ίσως έν τούτοις είναι αληθές ότι διατηρήθησαν μέχρι της σήμεραν τινές όφεις εκ του αρχαιοτάτου είδους των θαλασσιών όφρων. Εξοχοι φυσιοδίφαι ώμολόγησαν ότι παραδέχονται την ύπαρξιν των θαλασσιών ζώων περι των όποιών οὔδεμίαν περιγραφὴν έχομεν διότι μέχρι της σήμεραν δέν εύρέθησαν είδη τινά αυτών. Η σημαντική αντίρρησης την όποιαν δύναται τις να κάμη κατά της τοικύτης υποθέσεως είναι ότι ο θαλάσσιος όφεις αν είναι σαρκοφάγος, ως είναι άπαντες οί όφεις, έπρεπε να πλησιάζη εις τας όκτας όπου ζῶσι τὰ μικρά θαλάσσια ζῶα όπως εκζητή την τροφήν του. Έν τοιαύτη περιπτώσει οὔτος έπρεπε να συναντάται συχνάκις. Έννοείται, ότι η αντίρρησης αυτή κατά της μνησθείσης υποθέσεως άφ' έαυτης πίπτει, αν ο θαλάσσιος όφεις τρέφεται εκ φυτών, ως αι μεγάλαι θαλάσσιαι σαύραι έν ταις νήσοις Γαλαπόγο. Τότε οὔτος θα τρώγη θαλάσσια φυτά και σχεδόν οὔδέποτε θα γίνηται δρατός αν εξέρχηται την νύκτα προς εκζήτησιν της τροφής του. Οὔτος επίσης θα διέμενεν άόρατος αν είναι τόσοσν μέγας και τόσοσν τυχύς, ώστε να δύνηται να φονεύη τα μεγάλα θαλάσσια ζῶα οϊον τους δελφίνιας και τους θαλασσίους χοίρους, ως κάμει τὸ κήτος—φονεύς έν τῷ βορείῳ Είρηνηκῷ Ωκεανῷ. Έν πάσῃ περιπτώσει, τὸ δυνατόν της διατηρήσεως έν τη ζωῇ μέχρι της σήμεραν των μεγάλων θαλασσιών όφρων καθίσταται πιθανόν εκ του μεγέθους και της ηλικίας εις ην φθάνουσιν οί μεγαλείτεροι όφεις—έρπετα ως και εκ του γεγονότος ότι οί σημερινοί κλιματικοί όροι, ως και οί προς εύρεσιν τροφής δύνανται να ὦσιν οὔτω κατάλληλα διά την ζῶην αυτών ως ήταν κατάλληλοι κατά την περίοδον των έρπετών. Μέχρι της σήμεραν οὔδεις ηδυνήθη να προσδιορίσῃ την ηλικίαν μέχρι της οποίας ζῶσιν οί πύθωνες (Python) και οί καϊμάν (alligator) οϊτινες φαίνονται ως να κατέχουσι τοιαύτην δύναμιν έν τη αύξήσει των, ήτις ύπερτερεῖ την δύναμιν των άλλων σαρκοβόρων ζώων. Αν υποθέσωμεν ότι υπήρχον θαλάσσιοι όφεις, είναι λίαν δυνατόν ότι τινές αυτών, ως ο Μαθουάλας της Αγίας Γραφής κατά την μακροβιότητα αυτών

ζῶσι μέχρι της σήμεραν. Όσον άφορᾷ διά την τροφήν, η γήινος σφαίρα είναι τόσοσν εκτεταμένη την σήμεραν ὅσον ητο και πρότερον, οί δε όροι του φυτικού βίου και του ζωϊκού είναι τόσοσν εννοϊκοί προς αύξησιν των ζώντων ιστών ως ηταν έν τη περιόδῳ των έρπετών. Τα γιγαντιαία ζῶα εξέλιπον, οὔχι διότι ηλαττώθη η έκτασις ήτις δίδει την τροφήν η διότι η γῆ παράγει τροφήν κατ' ολιγώτερον ποσόν αλλά διότι ο άνθρωπος έσπετεροίσθη τὸ μέγιστον μέρος των γαιῶν όπου ταῦτα τὰ ζῶα εύρισκον τὰ προς την τροφήν των χρειώδη. Εκτός τούτου, η ύπαρξίς των θαλασσιών όφρων έν τη άπωτατη αρχαιοτάτη ἀπεδείχθη σαφῶς διά της ανακαλύψεως των σκελετών αυτών έν Κανσας. Οί σκελετοί οὔτοι φαίνεται ως να φέρουσι τινά εκ των διακριτικῶν χαρακτηριστικῶν των σαυρών και των όφρων—τὸ σῶμα αυτών ὁμοιάζει προς τὸν σημερινόν χοιδρόν βόαν, έχει μακράν οὔραν, λεπτόν τράχηλον και νηκτικὰ πτερυγία.

Τὸ έρπετόν τὸ όποϊόν έντελῶς ὁμοιάζει προς τούτους τους σκελετούς είναι ο ίγουανόδων, μεγάλη φυτοφάγος σαύρα ήτις είχε μήκος τριακοντα ποδών· οί έμπρόσθιοί της πόδες ήταν μακροί και τῷ νύκλονον ὅπως τρώγη τὰ φύλλα εκ των δένδρων. Οί έν Κανσας εύρεθέντες σκελετοί υπερβαίνουσι τας σάυρας κατά τὸ μήκος διότι οί μέγιστοι σκελετοί έχουσι μήκος 75 ποδών, οί δε μικρότεροι 54 ποδών· οὔτοι ανήκον εις σαρκοφάγα έρπετα τὰ όποια ήταν ταχύτατα και ηδύναντο να ζῶσιν έν τη θαλάσση μακράν των παραλίων. Αν διαμένωσιν έτι έν τη ζωῇ τινές αντιπρόσωποι τούτων των έρπετών, οὔτοι θα ηδύναντο να τρέφονται φονεύοντες τὰ μεγαλείτερα θαλάσσια ζῶα, ως κάμει τὸ κήτος—φονεύς και θα άνταποκρίνοντο τελείως εις τας περιγραφάς τας οποίας άπαντῶμεν περι των θαλασσιών όφρων.

ΤΑ ΧΑΝΙΑ
Περιγραφή αυτών

Τὰ Χανία κείνται επί της βορείου άκτῆς της μεγαλονήτου Κρήτης και έντός του εύρέως κόλπου δν σχηματίζουσι τὰ ακρωτήρια Ροδοπού και Ακρωτήρι. Η άποψίς των Χανίων μετά των περιχώρων των είναι εκ των μαγευτικωτάτων. Αί χρωματισταί ύψηλα οίχιαί των, ὧν δεσπόζει τὸ κωδωνοστάσιον της Τριτομάρτυρος, οί κατάλευκοι μιναρέδες των τζαμιών, η κεραμόχορος γραμμὴ του έστικου τείχους και ο βραχίον του λιμένος, εις τὸ άκρον του όποίου

υψοῦται κατάλευκος ο φάρος προσδίδουσι εις την πόλιν χάριν εκ των ασυνήθων.

Η παιδιάς των Χανίων διασχιζομένη υπό κήπων κέκτται άπειρων καλλονών ψεύλογος δι' αείκοτε ελίνησε τὸν θαυμασμόν πάντων των έπισκεπτομένων αυτην ζένων. Έλλοιῶνες πυκνοί και κήποι έν οίς θάλλει άρθνος η πορτοκαλέα και πλείστα άλλα έσπεριδοειδη δένδρα περικοσμοῦσι την χαριτωμένην πόλιν, διά μέσου δε του πρασίνου φυλλώματος των δένδρων προκύπτουσι φειδοαί επαύλεις ανήκουσαι εις τους μπέηδες των Χανίων.

Τὰ Χανία εκτίσθησαν περίπου κατά τὸν Θ' αἰῶνα υπό των Αράβων, περιβάλλονται δε υπό ύψηλῶν τειχῶν Ένετικῶν θαυμασίως διατηρουμένων με τας ύψηλάς των επάλξεις και τὰ τεράστια αναχώματα.

Αί οίχια πάσαι είναι τριώροφιοι και τετραώροφοι, άλλ' αἱ ὁδοί στεναί και ύγραί.

Οί συνήθεις περίπατοι της πόλεως είναι η προκυμαία, ο δημόσιος κήπος, και η ώραία λεωφόρος, ήτις συνδέει την πόλιν με τὸν λιμένα της Σούδας, άπέχοντα τέταρτον μόλις της ώρας δι' άμάξης.

Τὰ Χανία ηλώθησαν τὸν Αύγουστον του 1645 μετά δίμηνον πολιορκίαν επί της βασιλείας του Σουλτάν Ιβραήμ, μετά δε την κατάκτησιν της ὅλης νήσου έγινοντο έδρα υποδιοικητου και κατά τὸ 1850 μετηνέθη εις αυτὰ η έδρα του γενικου Διοικητου. Εκτοτε τὰ Χανία είναι η πρωτεύουσα της μεγαλονήσου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ
ΕΝ ΧΟΡΤΑΛΕΖΑ (Ισπανία)

«Όστις δέν έγιννησεν υίόν η δέν συνέγραψε βιβλίον, η δέν έφύτευσε δένδρον, δέν εξεπλήρωσε τὸ καθήκόν του έν τῷ βίῳ». Οὔτω λέγει μία αρχαία Αραβική παροιμία· αν δε ελάθωμεν αυτην ως αληθῆ, τότε τὰ 2000 παιδία τὰ όποια επ' έσχάτων έφύτευταν ανή έν δένδρον παρά την κώμην Χορταλέζαν έν ταις προαστείσις της Μαδρίτης όφείλουσι να αισθανθῶσι την έκτακτον εύχαριστησιν εκ του, ότι εξεπλήρωσαν τουλάχιστον μέρος του έν τῷ βίῳ καθήκοντός των. Γενικῶς εἰπεῖν, η Ιστορία στερεῖται δασῶν εξαίρουμένων των πολυκρήμων καρποφόρων δένδρων και των άμπέλων. Τὰ δάση της έξοντώθησαν ως επί τὸ πλείστον προς κατασκευην ξυλανθράκων· ώστε η χώρα συγκρινομένη προς τας λοιπάς είναι ὅλως γυμνή και στερουμένη δασῶν.

Ότε προεκλήθη η κυβερνώσα βασιλευσα γὰ

επικυρώσῃ την σύστασιν τοιαύτης τελετῆς, αυτη επεκρότησε την ιδέαν και έτοιμῶς παρεδέχθη την πρότασιν. Υπάρχει μεγάλη έλπίς ότι τὸ έθιμον τούτο θα διαδοθῇ πανταχοῦ και θα φανῆ τόσοσν επιτυχῆς έν Ισπανία ὅσον κητεδείχθη μέχρι της σήμεραν έν ταις λοιπαίς χώραις.

Η ιδέα της συστάσεως έορτῆς τῷ δένδρου ελάβε την αρχήν της έν τη πολιτεία Νεμπράσκα (Αμερικῆ) τῷ 1882. Ο αποδιώσας ποιητής Χουητιέρ υπερεπήνησεν αυτην και συνετέλεσεν εις την διάδοσίν της. Την σήμεραν η έορτή αυτη ετήσιως τελείται έν τη ρηθείση πολιτεία (ως και έν πολλαίς άλλαις) και σχεδόν άπίστευτον θα φανῆ τὸ γεγονός, ότι έντός μόνον τούτων των δέκα τεσσάρων ετών 327 έιατομμύρια δένδρα έρυτεύθησαν μόνον έν τη πολιτεία Νεμπράσκα κατά ταύτην την ετήσιον έορτήν του δένδρου.

Η επιτυχία τούτου του Αμερικανικου έθιμου τοιαύτην έντύπωσιν έποίησεν εις την Ισπανικὴν Κυβέρνησιν ώστε αυτη άπεφάσισε να εισαγάγῃ αυτην εις την χερσίνησόν της και δὴ μετὰ βασιλικῶν τελετῶν ὅπως κάλλιον έντυπωθῇ έν τῷ λαῷ η σπουδαιότης του έθιμου. Προς τὸν σκοπόν τούτον, και ὅπως μὴ εξηλειρθῇ η έντύπωσις μετὰ της παρούσης γενεῆς, άπεφασίσθη ὅπως η φύτευσις των δένδρων γίνῃ υπό των παιδῶν τη πρωτοβουλίᾳ και τη συμπαρίξει του ανηλικου βασιλέως της Ισπανίας. Την πρωίαν της πέμπτης, 14 Μαρτίου ε. ε. δύο χιλιάδες παιδες εκ των πρώτων σχολείων της Μαδρίτης συνηθροίσθησαν επί τῷ αυτῷ και υπό την ρηθγιάν των διδασκάλων των έπορεύθησαν εις Χορταλέζαν. Βασιλεὺς πικς ελάβε μετέλλιον, δύο εισπηθρια άμφοτερόπορα του ίππισιδηροδρόμου, έν εισπηθριον διά τὸ έπίσημον γεύμα και πέντε προσκλητήρια διά τους συγγενείς του. Εφ' εκάστου δένδρου ανηστήθη μικρά λευκοσιδήσινος μετ' αριθμου πλάξ· τὸ δε δένδρον του βασιλέως—παιδὸς έφερε τὸν αριθ. 1.

Μετὰ την τελετήν της φυτεύσεως, τη 1 ὡρα μ. μ. οί παιδες έγευμάτιζον. Μετὰ ταῦτα τὰ μέλη της βασιλικῆς οικογενείας έπεσκέρθησαν τὰ νεωστὶ φυτευθέντα δένδρα, των παιδῶν άδόντων ιδιαιτερον άτμα συνταχθέν επί τούτω και κληθέν «ύμνις του δένδρου». Οί βασιλικοί έπισκέπται άπεκόμισαν άρίστιας έντυπώσεως εκ των χρημοσύνων φωνῶν και των φειδῶν προσώπων των παιδῶν. Οὔτοι πρό του να απέλθουσι, διένειμον εις τους παιδας πολλάς καλλιτεχνικάς εἰκονογραφίας προς άνάμνησιν τούτου του γεγονότος και φυλλάδια περιέχοντα διαφόρους παχυμκτείας συγγραφείας υπό των πρώ-

των τῆς Μαδρίτης συγγραφέων. Μέγα πλήθος λαοῦ συνηθροίσθη ὅπως θεάσεται τὴν τελετὴν.

Εἰς τοὺς παρευρισκομένους διενεμήθησαν ἑν- τυποὶ ἀγγελίαι τοῦ ἐπομένου περιεχομένου: «Παρακαλεῖται τὸ δημόσιον νὰ προσέχη ἐπιμε- λῶς τὰ μικρὰ ταῦτα δένδρα. Ταῦτα πρέπει νὰ τιμῶνται. Οὐδεὶς ὀφείλει νὰ ἐγγίξῃ αὐτά. Ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι τὸ ἀνεπτυγμένον δημόσιον θὰ κάμῃ αὐτὸ δυνατὸν ὅπως προφυλάξῃ αὐτὰ ἐκ τῆς βλάβης ὅταν ἐπίκειται κίνδυνος νὰ πα- τηθῶσι καὶ βλαθῶσιν ὑπὸ τοῦ πανηγυρίζοντος πλήθους. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς φιλοπάτριδας ἑλληνας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ βλέπωσι τὰ ὄρη τῶν πλήρη δένδρων· τὸ καλὸν τοῦτο Ἰσπανι- κὸν παράδειγμα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
(συνέχεια)

Περὶ πέψεως

Ἡ πέψις μεταβάλλει τὰς εἰσαχθείσας εἰς τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἔντερα τροφὰς εἰς ἀφομοιωσίμους οὐσίας.

Αἱ τροφαὶ διαιροῦνται.

1ον) Εἰς τροφὰς μεταλλικάς. Τὸ ἄλας εἶνε μία τῶν σπουδαιοτέρων τροφῶν ὁ ἄνθρωπος πρέπει κατὰ μέσον ὄρον νὰ λαμβάνῃ 12 γραμμάρια ἄλατος καθ' ἑκάστην, πο- σότητα δηλαδὴ ἴσην πρὸς τὴν ἐκκρινομένην διὰ τῶν νεφρῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀλατίζωμεν τὰς τροφὰς, αἵτινες καθ' ἑαυτὰς δὲν ἀρκοῦσι νὰ συμπληρώσωσι τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 12 γραμ- μαρίων.

Ὁ σίδηρος ἐπίσης εἶνε ἀναγκαῖος.

2ον) Εἰς τροφὰς ἄζωτου ἡ λευκωματοειδεῖς, περιεχούσας ὀξυγό- νον, ἄνθρακα, ἄζωτον, ὑδρογόνον καὶ θεῖον. Τοιαῦται εἰσὶ παραδείγματος χάριν τὸ λεύκω- μα, ἡ τυρίνη, ἡ ὀσπρίνη, ἡ πηκτὴ κτλ.

3ον) Εἰς τροφὰς οὐχὶ ἄζωτου ἡ οὐχὶ διαιρουμένας καθ' ἑαυτὰς.

α) Εἰς ὑδρογονάνθρακας περιεχούσας ἄνθρα- κα, ὀξυγόνον καὶ ὑδρογόνον. Τοιαῦται δ' εἰσὶ τὸ σάκχαρον, τὸ ἄμυλον κτλ. καὶ

β) εἰς λιπαρὰς οὐσίας, ζωϊκὰς ἢ φυτικὰς.

Πολλάκις, λαμβάνομεν τὰς διαφόρους ταύ- τας τροφὰς, ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν συνθέτων τροφῶν, τουτέστι τῶν περιεχουσῶν ἐκάστη μᾶλλον, ἢ ἥττον ἐξ ὄλων τῶν μνημονευθεισῶν τούτων τροφῶν.

Ἴδου κατὰ τὸν καθηγητὴν κ. Ρίτςχετ, ἡ σχηματικὴ σύγκρισις τῶν διαφόρων ἐν χρήσει συνθέτων τροφῶν.

Συστατικὰ τῶν ἐξῆς τροφῶν.	γάλα]	ὠὲ]	κρέας]	ἄρτος]
Ὑδωρ	87	71	77	40
Λευκωματοειδῆ	4	16	20	8
Λιπαρὰ	4	12	2	1
Σάκχαριν	4	0	0	50
Ἄλατα	1	1	1	1

Παρατηροῦντες τὸν ἄνω πίνακα βλέπομεν, ὅτι τὸ γάλα εἶνε πλήρης τροφῆ δι' ὃ καὶ χρησιμεύει ὡς ἀποκλειστικὴ τροφὴ τῶν βρεφῶν.

Ὁ ἄρτος στερεῖται λίπους, δι' ὃ δέον νὰ τὸν συνοδεύωμεν μετὰ βουτύρου.

Τὸ ὠὲν δὲν περιέχει σάκχαρον, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συνδυάζεται μετ' ἄρτου.

Δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν ἐκ τοῦ ἀπλοποιη- θέντος τούτου πίνακος, ὅτι 1 λίτρον γάλακτος εἰσοδυναμεῖ μετ' ὠὲ ἢ 250 γραμμάρ. κρέατος.

Μηχανισμός. Αἱ τροφαὶ εἰσαχθείσαι ἐν τῷ στόματι, οἱ ὀδόντες, ἡ γλῶσσα καὶ αἱ παρειαὶ διαιροῦσιν αὐτὰς καὶ τὰς ἐνοῦσιν εἰς βῶλον ἢ βολίδα ἐκ τροφῶν.

Ἄλ. Κορδούλης ἰατρός

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣ

Ὁ λόρδος Ρούσελ, πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῆ γερμανικῆ πρωτεύουσῃ, μετέβη ἡμέραν τινα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ὁ ἄγγλος διπλωμάτης μεταξὺ ἄλ- λων ζητημάτων ἐθιξε καὶ τὸ τῶν ἐνοχλητι- κῶν ἐπισκέψεων, προσθεὶς ὅτι ὁ πρίγκηψ Βί- σμαρκ, ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως, συ- χνάκις θὰ παρενοχλεῖτο ὑπὸ τοιοῦτου εἶδους ἐνοχλήσεων.

— Βεβαίως, καθ' ἑκάστην ἀπασχολοῦμαι ὑπὸ ἐνοχλητικῶν ἐπισκέψεων, ἀπήνητησεν ὁ πρίγκηψ.

— Ἀλλὰ, προσέθηκεν ὁ πρεσβευτὴς, θὰ ἔχετε βεβαίως ἐφεύρει διαφόρα μέσα, ὅπως ἀπαλλάττησθε τῶν ἀδιακρίτων ἐπισκέψεων.

— Νὰ σὰς εἰπῶ ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν, ὑπέλαβεν ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ὑπομειδιῶν, τὸ καλλίτερον μέσον εἶνε ἡ σύζυγός μου. Ὅσάκις κανεὶς με ἐνοχλήσει ὑπὲρ τὸ δέον εἰσέρχεται αὕτη καὶ με καλεῖ διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον καὶ τότε ὁ ἀδιάκριτος ἐπισκέπτης ἐκὼν ἄκων ἀπέργεται».

Μόλις εἶχε περατώσει τὴν ἀπάντησιν καὶ ἰδοὺ ἡ θύρα τοῦ δωματίου ἀνοίγεται, εἰσέρ- χεται ἡ πριγκήπισσα Βίσμαρκ λέγουσα·

— «Ὁθων, εἶνε ἡ ὥρα νὰ πάρῃς τὰ φάρ- μακά σου· μὴ τὸ λησμονήσῃς!

Ὁ λόρδος Ρούσελ ὑπομειδιῶν ἀπεχαιρέ- τησε τὸν Βίσμαρκ καὶ ἀπῆλθε.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΞΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία πολὺ ἀγαπᾷ τὸ θέατρον. Κατὰ διαταγὴν τῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐν Μπαλμοράμνη καὶ Οὐϊνδζίρη ἀνηγέρθησαν δύο μικρὰ λαμπρότατα θεάτρα ἐν τοῖς ὅποιοις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν περιοδεύοντες ἦθοποιοὶ δίδουσι διαφόρους θεατρικὰς παραστάσεις. Ἡ βα- σίλισσα ἀπαιτεῖ ὥστε αἱ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῆς δίδόμεναι παραστάσεις ἔχουσι τὰς ἰδιαιτέρας τῶν διακοσμῆσεις (decorations), αἵτινες πρέπει νὰ ὦσιν ἀκριβῆς μίμησις τῶν διακοσμῆσεων τῶν παραστάσεων τῶν διδομένων ἐν τοῖς μεγάλοις δημοσίοις θεάτροις.

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς διατριβῆς τῶν οἱ ἦθοποιοὶ διαμένουσιν ἐν αὐτῷ τῷ ἀνακτόρῳ. Ἐκάστῳ ἐξ αὐτῶν δίδεται κατάλληλον δωμά- τιον μετὰ πάντων τῶν ἀπαιτουμένων ἀκόμη καὶ μετὰ τῶν κυτίων τῶν ψιμιθίων, τὰ ὅποια οὗτοι κατὰ τὴν ἀπέλευσιν δύνανται νὰ λάβωσι μετ' ἑαυτῶν δι' ἀνάμνησιν (souvenir) Ἡ βασίλισσα ὅμως δὲν ἀποδέχεται τὴν κητάχρησιν τῶν ψι- μιθίων καὶ τῆς πούδρας διότι ὑποθέτει ὅτι οἱ ἦθοποιοὶ φέροντες τοιαῦτα ὑπὲρ τὸ μέτρον κα- ταστρέφουσι τὴν λαμπρὰν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς παραστάσεως Ἐνεκ τῆς στενότητος τῆς σκη- νῆς, αἱ φωναὶ τῶν ἦθοποιῶν ἐνίοτε ἠχοῦσιν ἰ- σχυρῶς. Τότε ἡ βασίλισσα λέγει εἰς τοὺς ἦθο- ποιούς «χαμηλότερον χαμηλότερον» καὶ ἐνίοτε διὰ τῆς προσφωνήσεως ταύτης ἐμποδίζει τοὺς ἦθοποιούς νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν παράστασιν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ δράματος δίδεται εἰς τοὺς ἦθοποιούς δεκάλεπτος διορία πρὸς ἀλλαγὴν τῶν ἐνδυμάτων. Μετὰ ταῦτα παρατίθεται αὐτοῖς δείπνον. Ἐμφανίζεται ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀνα- κτόρου καὶ μεταδίδει εἰς τὸν θίασον τὴν εὐχα- ρίστησιν τῆς βασίλισσας προσκαλῶν συγχρόνως τοὺς ἐπισημοτέρους ἦθοποιούς παρὰ τῆ βασι- λίσσης πρὸς ἀκρόασιν «τῆς ἐπικρίσεως.» Τοῦτο εἶνε ἡ σημαντικωτέρα στιγμή τοῦ δείπνου. Ἡ βασίλισσα ἐκφράζει εἰς ἕκαστον τῶν ἦθοποιῶν παρατήρησιν τινα ἐπαινετικὴν ἢ μεμπτικὴν Ὅ- ταν ἡ βασίλισσα ἀρέσῃ τὴν παράστασιν ἦθο- ποιοῦ τινος προσκαλεῖ αὐτὸν ὅπως οὗτος γράψῃ τὸ ὄνομά του ἐπὶ τοῦ λευκώματος αὐτῆς. Ἐ- πεῖτα αὕτη διανέμει τὰ σουβενήρια, καρφίδας διὰ τὰ περιλαίμια, δακτυλίδια, ὠρολόγια κτλ. Τὸ Βραδύτερον—εἰς τὰς 10 τὸ ἑσπέρας, ἡ βα- σίλισσα ἀποπέμπει τοὺς ξενιζομένους. Τὴν ἐπι- οῦσαν οὗτοι κατὰ τὴν ἐξ ὑπνου ἔγερσιν λαμ- βάνουσι τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα· «Ἡ Με- γαλειότης τῆς ἐρωτᾷ πῶς εἶνε ἡ ὑγεία σας καὶ πῶς διήλθαται τὴν ὁδόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕ

Ὁ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ ὀπληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας παρακαλεῖ ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰς τοὺς Ρώσους κατοίκους τῶν παραλιῶν καὶ εἰς τοὺς ἄλιεῖς τῶν βορείων θα- λασσῶν τὸ ἀκόλουθον.

«Ὡς γνωστὸν, ὁ Σουηδὸς μηχανικὸς Ἄνδρῆ τῆ συνοδίᾳ δύο ἐπιστημόνων ἐπιχειρεῖ ἀεροπο- ρίαν δι' ἀεροστάτου πρὸς τὸν βορειὸν πόλον, ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ σκοπῷ τὸ ἀερόστατον θὰ ὑ- ψωθῆ ἐκ Σπιτςμπεργεν κατ' Ἰούλιον τοῦ ἐνε- στῶτος ἔτους. Μετὰ τοῦ Ἄνδρῆ ἀποστέλλεται διὰ δαπανῶν τῆς ἐφημερίδος τῆς Στοκχόλμης «Aftonbladet» ἀριθμὸς τις ταχυδρομικῶν περι- στερῶν πρὸς ἐπιστροφήν αὐτῶν ἐκ τῆς Σπιτςμπεργεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰουνίου μέ- χρι τοῦ τέλους οὗ Ἰουλίου, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ διάστημα ἐκ τοῦ ἀεροστάτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς πορείας αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν πτερύγων τούτων τῶν περιστερῶν ἐσημειώθησαν διὰ σφραγίδος ἔξωθεν μὲν τῶν πτερύγων τὰ στοιχεῖα A. B. καὶ N, ἔσωθεν δὲ ἡ «Andre»

Οἱ σταθμοὶ τοῦ ὁποίου γινώσκουσιν αἱ πε- ριστεραι καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους αὐται θὰ ἐπι- στρέψωσιν ὡς ὑποτίθεται, εὐρίσκονται εἰς τὰ περίξ τοῦ Γάμπερφεστ. Ἐν τούτοις ὅπου καὶ ἂν συναντηθῶσιν αὐταί, πρέπει νὰ συλληφθῶσι καὶ ἀκριβῶς νὰ σημειωθῇ ἡ ἡμέρα, ὁ καιρὸς καὶ ὁ τόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν.

Αἱ περιστεραι κομίζουσιν ἐπιστολάς αἵτινες ἐτέθησαν ἐν μικρῷ σωλῆνι προσαρτωμένῳ ἐπὶ ἐνὸς πτεροῦ τῆς οὐράς. Ἐκ τῶν δύο ἐπιστολῶν ἡ μία γεγραμμένη διὰ συνήθων χαρακτήρων, πρέπει ἀμέσως νὰ ἀνακοινωθῇ διὰ τηλεγράφου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐτομπλαντέλ» ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς συλληφθείσης περιστερᾶς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως αὐ- τῆς· ἡ ἄλλη ἐπιστολὴ γεγραμμένη στενογραφι- κῶς πρέπει ἀμέσως νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν ῥηθεῖ- σαν ἐφημερίδα ὑπὸ ταύτην τὴν διεύθυνσιν «Αὐ- τομπλαντέλ Στοκχόλμη».

Τὴν περιστερὰν τὴν κατελθοῦσαν ἐπὶ πλοίου πλέοντος καὶ ἐν καλῇ καταστάσει διατελοῦσαν πιθανῶς δὲ δυναμένην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν σταθμὸν ἢ ἐν γένει εἰς κατοικοῦμένην χώραν, ὁ εὐρὼν παρακαλεῖται ἐκ νέου νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ πετάξῃ ἀφοῦ τῇ δώσῃ ἀνάπαυσιν καὶ τροφήν. Πρὸ τῆς πτήσεως ἐκ νέου τῆς περιστερᾶς πρέ- πει νὰ ἐξαχθῇ τὸ διὰ συνήθων στοιχείων γε- γραμμένον γράμμα καὶ ἀντιγραφὴν, ἐκ νέου νὰ τεθῇ ἐν τῇ θέσει του. Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ τὴν ἐκ νέου εἰσαγωγήν τῆς ἐπιστολῆς ἐν τῷ σωλῆνι πρέπει νὰ τηρηθῇ μεγάλη προσοχὴ

ὅπως μὴ βλαφθῶσιν ἢ ἐξυχθῶσιν τὰ πτερὰ τῆς περιστερᾶς. Ἐπίσης πρέπει νὰ κλεισθῇ καλῶς ὁ σωλὴν.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ ἀνκοινοθῆ εἰς ἄλλην τινὰ ἐφημερίδα. Ἀδρὰ ἀνταμοιβὴ ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς σπουδαιότητος τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς ὡς καὶ ἅπασαι αἱ δαπάναι θὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος: (Αὐτομπλανδέτ.)

Πάντες καὶ ἕκαστος ὀφείλει νὰ γινώσκῃ ὅτι συντρέχων εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ μνησθέντος ταχυδρομικοῦ πτηνοῦ, οὐ μόνον ποιεῖ μεγάλην ἐκδούλευσιν εἰς τοὺς ἀεροπόρους ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένον δημόσιον, συγχρόνως δὲ συντελεῖ εἰς τὴν ἰδρυσιν διὰ περισσερῶν ταχυδρομείου ἐκ τῶν πλοίων τῶν ἐν τῷ Παγωμένῳ ὠκεανῷ πλεόντων.

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

ΤΗ: ΠΟΠΗ: ΜΟΥ

Καθήμενος στὴν ἀμμουδιά
γιὰ σένα ἐθρηνοῦσα
καὶ μ' αἰμοστᾶζουσαν καρδίᾳ
τὰ κύματα ῥωτοῦσα

Τὰ κύματα φλοισβίζοντα
μου εἶπαν τὰ καυμένα
«παιδί μου μὴ πολυθρηνηῖς
θὰ ἔλθῃ καὶ γιὰ σένα

Καιρὸς ποῦ σὺ θὰ χαίρῃσαι
κ' Ἐκείνη θὰ πονᾷ,
γιατὶ ἐσὺ δὲν θ' ἀγαπᾷς
κ' Ἐκείνη θ' ἀγαπᾷ.»

ΗΓΡΟΚΕΙΜΕΝΗ ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ὡς γνωστὸν, ἡ ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου θὰ γίνῃ τῇ 28 Ἰουλίου παρόντος ἔτους εἰς τὰς 4 ὥρ. 46 λ. 42, 3 δευτέλ. τῆς πρωίας. Ἐπὶ περισσότερον χρόνον αὕτη θὰ ᾗ ὁρατὴ ἐν τῇ Β. Α. Ἀσία Ἐκ τῆς τῶν Παρισίων Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ γεωγραφικοῦ μήκους ἀποστέλλεται εἰς Ἰαπωνίαν πρὸς παρατήρησιν τῆς ἐκλείψεως ὁ διάσημος σπεκτροσκοπιστὴς Γ. Δελάνδρ. Τὸ ἐν Παυλιόβω (Ρωσία) ἀστεροσκοπεῖον ἰδρύει σταθμὸν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀμούρ. Ἡ τῆς Πετροπόλεως Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὁ σύλλογος τῶν φυσιοδιφῶν ἀποστέλλουσιν ἀντιπροσώπους τῶν εἰς τὴν Νέαν Γῆν. Ἐκ τῆς γεωγραφικῆς Ἐται-

ρίας ἀπεσταλμένος ἐκίνησε διὰ τὸ Ὀλεκμίνσκ ἐπὶ τῆς Λένης, ὁ διευθυντὴς τοῦ μετεωροσκοπείου ἐν Ἰρκούτσκι καθηγητῆς Βοζνεσένσκις, ὁ καθηγητὴς Γλάζεναπ ἀπέρχεται εἰς Φιλανδίαν. Ἡ Ρωσικὴ ἀστρονομικὴ ἔταιρία θὰ ἐνασχοληθῇ κυρίως εἰς τὰ φυσικὰ φαινόμενα τῆς ἐκλείψεως καὶ ἀποστέλλει τρεῖς ομάδας ἀντιπροσώπων διὰ τὰς φωτογραφικὰς ἐργασίας. Ὁ γενικὸς σταθμὸς τῆς ἔταιρίας εὐρίσκεται ἐν Λένῃ, ἔνθα ἡ ὀλικὴ ἔκλειψις θὰ ᾗ κατὰ πολὺ διαρκεστέρα. Θὰ φωτογραφηθῇ ἡ στεφάνη τοῦ ἡλίου κατὰ τὸ σύστημα Σιόμπερλε, τῇ βοηθείᾳ τηλεσκοπίου μετὰ μεγάλης ἐστιακῆς ἀποστάσεως. Θὰ φωτογραφηθῇ τὸ φάσμα τῆς στεφάνης, καὶ τὰ ἄκρα τοῦ ἡλίου θὰ ἐρευνηθῶσιν διὰ τῆς συσκευῆς τῆς ἐχοῦσης τὸ πρίσμα Ρούτφροδ. Ἐν τῷ δευτέρῳ σταθμῷ, ἰδρυμέντῃ ἐν Ὀμπη θὰ φωτογραφηθῇ ἡ στεφάνη διὰ τοῦ παγκοίνου τρόπου. Ἐπὶ τέλους, ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ πρὸς δυσμὰς τοῦ κυβερνήτου Οὐλεαμπόργκ, αἱ φωτογραφικαὶ ἀπεικονίσεις τῆς στεφάνης θὰ ληφθῶσιν τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐκβατοριάλων καὶ θὰ συγκριθῇ τὸ φάσμα τοῦ ἡλίου πρὸς τὸ τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἀνακαλυφθέντος ἀερίου h^{ium} .

ΤΟ ΕΜΨΥΧΟΣΚΟΠΙΟΝ

Νέα τοῦ Ἐδισσῶν ἐφευρέσεις.

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουσι νέον θαῦμα τῆς ἐπινοητικῆς μεγαλοφυίας τοῦ Ἐδισσῶν, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐμψυχοσκόπιον.

Τὸ ἐμψυχοσκόπιον ἀναπαραστὰ ἐν φυσικῷ μεγέθει ἄνδρας, γυναῖκας, ζῶα, σκηνὰς τῆς φύσεως ἐπὶ παραπετάσματος, πρὸ τοῦ ὁποίου παριστάνται ἀλληλοδιαδόχως ἐνώπιον τοῦ θεατοῦ ὡς κινητὸν τι πανόραμα. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐμφανίσεων φαίνεται θαυμάσιον. Ὁ Ἐδισσῶν εἰργάσθη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐμψυχοσκοπίου, τὰ δὲ πειράματα ἐστοίχισαν αὐτῷ 20,000 λίρας στερλίνας.

Τὸ ἐμψυχοσκόπιον συνίσταται ἐκ μικροῦ φακοῦ ἀναλόγου πρὸς τοὺς τοῦ συνήθους φωτογραφικοῦ θαλάμου. ὁ φακὸς οὗτος εἶναι ὁ ἐγγύτατα πρὸς τὸ παραπέτασμα κείμενος. Ἀκριβῶς δὲ ὀπισθεν αὐτοῦ τοποθετεῖται μεταλλικὸν πλαίσιον ἐνὸς καὶ ἡμίσεως τετραγωνικοῦ δακτύλου, ἐν ᾧ τίθεται ἡ εἰκὼν, ἣτις πρόκειται ν' ἀναπαρασταθῇ. Ὀπισθεν τοῦ πλαισίου τούτου ὑπάρχει μέγας φακὸς καὶ ὀπισθεν ταύτης τοξωτῆ λυχνία ἐντασιν ἔχουσα φωτὸς 2,000 κηρίων. Αἱ ἀναπαραστώμεναι εἰκόνες φωτογραφούνται προηγουμένως ἐπὶ κινητοσκοπικῶν λε-

πτῶν ὑμένων, τὰ δὲ πρόσωπα ἔχουσι τὰς διαστάσεις ὄνου. Ἐκαστος τῶν ὑμένων τούτων ἔχει μήκος πενήκοντα ποδῶν καὶ δέχεται πολλὰς ἑκατοντάδας προσώπων, ὧν ἡ διαδοχὴ προσδίδει τὴν ζωηρότητα εἰς τὴν παράστασιν. Ἡ πλάξ διέρχεται μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος ὑπὸ σειρὰν τροχῶν κινουμένων ἡλεκτρικῶς, καθ' ἣν στιγμὴν δὲ ἐμφανίζεται ἐν τῷ ὀπισθεν τοῦ μικροῦ φακοῦ πλαισίου, τὸ φῶς τῆς μεγάλης λυχνίας διερχόμενον διὰ τοῦ μεγάλου φακοῦ προβάλλει ἐπὶ τοῦ παραπετάσματος διὰ τοῦ μικροῦ φακοῦ τὴν εἰκὼν ἑκατοντάκις μεγεθυθεῖσαν.

Ὁ Ἐδισσῶν παρέστησε τὴν εἰκὼν χροευρίας ἐκτελούσης ὄρχησιν ἐπὶ πέντε λεπτά. Οὐδεμία δὲ φαίνεται διαφορὰ μετὰ τῆς κινουμένης ταύτης φυσικοῦ μεγέθους εἰκόνας καὶ τῆς πραγματικῆς. Ἡ δὲ δόνησις ἢ τόσον ἐπαισθητὴ ἐν τῷ κινητοσκοπίῳ ἐλλείπει τέλεον ἐνταῦθα. Ἀναπαρίστανται ἔτι καὶ αὐτὰ τὰ χρώματα, ἅτινα δὲν ἀποδίδονται μὲν ὑπὸ τῆς φωτογραφίας, ἀλλ' ἐφαρμόζονται διὰ τῆς χειρὸς ἐπὶ τῆς πλακῆς, ὅπερ οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς ἐντυπώσεως. Οἱ νῦν ἐν χρῆσει ὑμένες μήκους πενήκοντα ποδῶν θ' ἀντικατασταθῶσι βραδύτερον δι' ἄλλων 150 μέχρι 500 ποδῶν. Τοιούτων δὲ θὰ γείνη χρήσις πρὸς παράστασιν ἰδίως τοῦ καταρράκτου τοῦ Νιαγάρα καὶ μεγάλου ἀτμοπλοίου τοῦ Ἀτλαντικοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπόπλου, ὅτε οἱ ἐπιβάται πληροῦσι τὸ κατὰστρωμα ἀποχαιρετίζοντες τὸ ἐν τῇ προκυμαίᾳ πλῆθος.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐξ Ἀμερικῆς ἀγγέλουσιν ὅτι θεεὶ εὐρίσκεται πόλις μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς, ὁποία μόνον ἐν Ἀμερικῇ δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ πόλις αὕτη καλεῖται Δεκατοῦρ καὶ εὐρίσκεται ἐν τῇ πολιτείᾳ Μιτσιγάνη. Ἐν αὐτῇ ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἀνεκπλήρωτοι ἀλλαγῶν φαντασιοπληξίαι περὶ τῆς ἰσότητος ἐν τοῖς δικαιώμασι ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Οὐ μόνον ἐκεῖ βραβεύεται ἡ γυνή, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνὴρ κατέπεσεν εἰς βαθμὸν τελείας ἐξουδενήσεως. Ὁ δήμαρχος εἶνε γυνή. Οἱ δημαρχικαὶ σύμβουλοι καὶ ἀπαντες οἱ ὑπάλληλοι ἐπίσης εἶνε γυναῖκες ἐκτὸς ἐνός, — τοῦ ἀνδρὸς ὅστις ὀφείλει ἐκ καθήκοντος νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς ἀλλήτας κύνας. Καίτοι ἡ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐν τούτοις καὶ τὸν ταχυδρομικὸν σταθμὸν διεύθυνει γυνή. Ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ

ἀπαντῶμεν τὸ αὐτὸ φαινόμενον. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κηρύττει οὐχὶ ἀνὴρ ἀλλὰ γυνή βοηθουμένη πάλιν ὑπὸ γυναικός. γυναικῆς ἐπίσης ἐξασκοῦσι διαφόρους τέχνας. τοῦ οἰνοπώλου, τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, τοῦ ξυλουργοῦ, τοῦ λεπτοουργοῦ, τοῦ οἰκοδόμου κτλ. Ἀκόμη τὰ καθήκοντα τῶν νεκροθαπτῶν καὶ τῶν χωροφυλάκων ἐκτελοῦνται ὑπὸ γυναικῶν. Ἄλλὰ τί κάμουσιν οἱ ἄνδρες ἐν τῇ περιέργῳ ταύτῃ πόλει; Ὡ, οὔτοι ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Δὲν ἀρκεῖ εἰς αὐτοὺς ἢ ἐν τῷ οἴκῳ φροντίς; ἀπαντῶσιν αἱ γυναῖκες τῆς Δεκατοῦρης.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ

Ὁ διοικητὴς τῶν νήσων τοῦ πρασίνου ἀκρωτηρίου, Σέρπα Πήντος ἀναφέρει ἐν τῇ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίῳ ἐπιστολῇ του λεπτομερεῖς τινας περὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τοῦ ἰοῦ τῶν ὄψεων. «Μὲ ἐμβολίασαν οἱ Βατούάσοι ἐν Ἰνγαμπάνη (ἐπὶ τῆς ἀντολικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς) ἔνθα μόνον ὁ ἐμβολιασμός ἐπιδεξιῶς διεξάγεται ἐν Ἀφρικῇ. Οἱ Βατούάσοι ἀφαιροῦσι τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ ὄψεως ἕνεκα τῆς ποικιλίας τῶν χρωμάτων τοῦ δέρματός του, ὑπενθυμίζοντος τὸν τάπητα. Δὲν γνωρίζω πῶς οὔτοι λαμβάνουσι τὸν ἰὸν τοῦτο μόνον εἰξεύρω ὅτι ἀναμιγνύουσιν αὐτὸν μὲ φυτικὰς ὑλας σχηματίζοντες μελανο φαίαν ἀλοιφήν. Ὅταν πρόκειται νὰ ἐμβολιάσωσι τινα, ἐπὶ τοῦ δέρματος αὐτοῦ ποιοῦσι δύο παράλληλα χαραγμάτα καὶ εἰς αὐτὰ εἰσάγουσι μικρὸν ποσὸν ἀλοιφῆς. Τὰ χωρίσματα ποιοῦσιν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐγχειρήσεως ὁ ἐμβολιαζόμενος ὀφείλει δι' ὄρκου νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι οὐδέποτε θὰ φωνεῖσῃ ἰσοβόλον ὄφιν ὅστις ἀπὸ τούδε θεωρεῖται εἰλικρινέστατός του φίλος. Ἐπειτα, κατὰ τὸ ἔθιμον ρίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐμβολιασθέντος τὸν ὄφιν Ἀλκατῆφαν ὅστις δὲν δάκει πλέον αὐτόν. Μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν τὸ σῶμά μου ἐπρήθη καὶ ἡσθάνομην ἰσχυρὰς ἀλγιδόνας. Δύναμαι δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν Βατούάσων, νὰ ἐπιβεβαιώσω τὴν δραστηριότητα τούτου τοῦ μέσου, διότι οὐδ' ἅπαξ ἐδήχθη ὑπὸ ἰσοβόλου ὄψεως. Ὀλίγον μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν ἐδήχθη ὑπὸ ἰσοβόλου σκορπιῦ ἀνευτινος βλάβης. Ἄλλὰ μετὰ δέκα ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἔτη, δηγθεὶς ἐκ νέου ὑπὸ σκορπιῦ ἡσθάνομην βαρῆως καὶ οὐ μόνον ἀπώλετα κατὰ τὴν ἐγχείρησιν τὴν χεῖρα μου ἀλλὰ καὶ εὐρισκόμην ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα μετὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

ΞΗΜΕΙΩΣΙΣ ΙΔΙΩΤΡΟΠΟΥ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Σωρείαν χάρτου κατηνάλωσαν διά τὰς γυναίκας. Ἀλλὰ μήπως διὰ τὸ πλῆθος τῶν περὶ αὐτῶν γραφέντων κατώρθωσαν νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν αὐτάς; Ναί καὶ ὄχι.

Ἐφ' ὅσον ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν ἀξονά της καὶ ἡ γυνὴ ἔσται τὸ θελκτικώτερον τῶν πλασμάτων, ἀλλ' ἐν ταυτῷ καὶ τὸ δυσκαταληπτότερον. Ἴδου δὲ καὶ ἐγὼ σήμερον ἀνάπτω κλεποφάναρον καὶ ὡς ὁ κυνικός τῶν Ἀθηνῶν εὐχαριστοῦμαι ἀναζητῶν οὐχὶ ἀνδρας, (τί τὸ ὀφελος;) ἀλλὰ γυναίκας καὶ ἀντὶ μιᾶς κατώρθωσα νὰ σπουδάσω ἑκάτον. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦ περιπάτου μου εἶνε τὸ ἑξῆς:

— Αἱ γυναῖκες φαίνονται παίζουσαι μὲ τὸ μέλλον.

— Ἡ διαφορά τοῦ χαιρετισμοῦ τῶν δύο φύλων εἶνε χαρακτηριστικὴ. ὁ μὲν ἀνὴρ ὑποκλίνεται προχωρῶν, ἡ δὲ γυνὴ ὀπισθοχωροῦσα.

— Ἡ φιλοφροσύνη τῶν ἀνδρῶν εἶνε ἀξιόπρεπτεστέρα, ἡ δὲ τῶν γυναικῶν κολακευτικώτερα.

— Ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος οὐδέποτε ἐγκαταλείπει μίαν γυναῖκα οὐδὲ εἰς ἐπικίνδυνον περίστασιν.

— Ὁ Ἄδης εἶνε ἐστρωμένος ἐκ κλάδων διαθέσεων, καὶ ἐκ γυναικείων γλωσσῶν.

— Ἡ μικρὰ νεάνις ἀφιεροῦται ὅλη εἰς τὴν πλαγγῶνά της, ἔξαντλεῖ ἐπ' αὐτῆς πᾶσαν τὴν φιλοκαλίαν της. Δὲν τὴν ἀφίνει ποτέ. Θὰ ψύχτο δὲ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια πλαγγῶν.

— Ἐὰν μὴ σπουδάσῃ τὴν ἀνατομίαν καὶ μὴ ἀνατάμῃ μίαν τοῦλάχιστον γυναῖκα δὲν πρέπει νὰ νυμφεύσῃ.

— Ἐν Περσίᾳ αἱ γυναῖκες ὑπανδρεύονται κατὰ τὸ 14 ἔτος καὶ κατὰ τὸ 10 ἔννατον εἰς μητέρες. Αἱ δὲ ἀρχαῖαι γερμανίδες ἐφθανον εἰς τὸ τριακοστὸν χωρὶς νὰ ὀνειρευθῶσι τὸν ἔρωτα.

— Εἶνε παράδοξον ἐν τούτοις ὅμως ἀληθὲς ὅτι, ἡ ἀπλουστάτη ἐνασχόλησις τοῦ ῥάπτειν καὶ πλέκειν ἀποτροπίζει τὰς γυναίκας ἀπὸ πολλὰ ἐπικίνδυνα πάθη. Καὶ ἡ πλέον θερμότερα φαντασία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαπλάσῃ ἀπρεπῆ τινα ἰδέαν, ἥτις τυχαίως θὰ ἐπήρχετο, ἐὰν ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν ἐσκέπτοντο ἄλλο τι ἢ πῶς νὰ δελεάσωσι καὶ νὰ ἀρέσωσιν.

— Ἐὰν ὁ σύζυγος δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀντιζήλον του, εἰσάγει τὸν λύκον ἐν τῇ μάνδρᾳ, ἐὰν τὸν ἀποπέμψῃ τούναντιόν κάμνει τὸ ποίμνιον νὰ πηγαίῃ πρὸς τὸν λύκον.

— Πᾶσα γυνὴ εἶνε μυστήριον.
— Αἱ δημοκραταὶ εἰσὶν ἀσύμφοροι εἰς τὴν δοξομανίαν τῶν γυναικῶν.

— Δυσκόλως βλέπει τις ραγὴν εἰς τινα κώδωνα τὴν ἐννοεῖ ὅμως ἐκ τοῦ ἤχου. Καὶ ἡ καρδία τῆς γυναικὸς φαίνεται ὅτι εἶνε ἐκ τοῦ καλλιτέρου μετάλλου, ἀλλὰ κεκρυμμένη τις σχισμὴ θὰ ἔδιδε καὶ εἰς τὰς μικροτέρας δονήσεις της μελωδίαν παράτονον.

— Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ποικιλίαν, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃται.

Διάλογος σχετικὸς

— Ἡ γυνὴ. Δὲν μὲ ἀγαπᾷς πλέον;

— Ὁ ἀνὴρ. Ὅχι.

— Ἡ γυνὴ. Εἶμαι ὅμως ὁμοία πάντοτε ὡς ἤμην.

— Ὁ ἀνὴρ. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ δὲν σὰς ἀγαπῶ.

— Ἐὰν αἱ γυναῖκες ἔχουσι τὸ ἐνστικτὸν τοῦ ἐξουσιάζειν ἔχουσιν ὡσαύτως καὶ τὸ τοῦ ὑποτάσσεσθαι.

— Εἰς τοὺς Παρισίους αἱ γυναῖκες παρατηροῦν ἵνα παρατηρῶνται.

— Αἱ γυναῖκες εἶνε πλασμέναι μᾶλλον νὰ ἀγαπῶνται ἢ νὰ ἀγαπῶσιν.

— Ὅστις ἐγνώρισεν ἕνα ἀνδρα δὲν ἐγνώρισε παρὰ ἕνα ἀνδρα, ὅστις ὅμως ἐγνώρισε μίαν γυναῖκα γνωρίζει ἐξ αὐτῶν δέκα χιλιάδαι.

— Οἱ ἀνδρες ἔχουσι τοῦτο τὸ κοινὸν μὲ τὰς γυναίκας ὅτι εἰσὶν εἰς ἄκρον πιστοὶ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ περίστασις δίδεται νὰ μὴ εἶνε πλέον. Τὴν περίστασιν ταύτην ἐπιζητοῦσι καὶ αἱ γυναῖκες δὲν τὴν ἀπορρίπτουσι.

— Δύο γυναῖκες ὁμοιάζουσι κατὰ τὴν μορφήν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔχωσι διαρκῆ φιλίαν.

— Ὀλίγιστα γυναῖκες ὑπάρχουσι ἔχουσαι πραγματικὰ προτερήματα. Ἐκ τῆς μορφῆς τῶν ἐξαρτᾶται ἡ χρηστότης τῶν.

— Ἡ μορφή τῆς γυναικὸς, οἰκδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀξία τοῦ πνεύματός της ἔχει μίαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ βίου της.

— Ὅντες βέβαιοι περὶ τῆς ἀγάπης τῆς γυναικὸς ἐξετάζομεν ἐὰν εἶνε ὠραία. Ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς καρδίας της δὲν ἔχομεν τὸν χρόνον νὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς μορφῆς τῶν.

— Αἱ μικραὶ νεάνιδες γεννώμεναι σχεδὸν, ἀγαπῶσι τὸν στολισμὸν. Μὴ εὐχαριστημένοι νὰ ὦσιν ὠραία θέλουσι νὰ τὰς εὐρίσκουσιν ὠραίας. Εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀποκαλύπτεται ἡ φροντίς αὐτῆ. Μόλις δὲ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσωσι τὸ πρὸς αὐτάς λεγόμενον, τὰς διοικῶμεν, λέγοντες πρὸς αὐτάς ἐκεῖνο ὅπερ σκέπτονται.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ

Γεωργικὸς πλοῦτος. — Γεωργικὸς πληθυσμὸς. — Ἀριθμὸς καὶ ποικιλία τῶν γεωργικῶν σχολῶν. — Γεωργικαὶ ἐταιρίαι καὶ εἰδικαὶ γεωργικαὶ συνδιαλέξεις. — Γεωργικὴ παραγωγή καὶ κυβερνητικὴ μέριμνα καὶ ἐπιδουλῆσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. — Βέλγιον καὶ Ἑλλάς.

«L'agriculture forme une pacifique armée ou officiers et soldats servent de leurs armes de fer, non pouttuer et détruire, mais pour créer et féconder. Loraqu'ils creusent la terre, ce n'est pas pous y enfouir des cadavres mutilés, c'est pour l'orner et l'enrichir, en y déposant les germes des fruits, des fleurs et des moissons les plus variées».

(Charles Rogier)

ΒΥΣΣΕΛΛΑΙ, 8 Ἰουνίου.

Κατοπτρισθῆτε, ἐὰν ἀγαπᾶτε, πανέλληες πολιτευόμενοι τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, ἐνώπιον οὐχὶ κοσμητικῶν φράσεων καὶ ποιητικῶν λέξεων, ἀλλὰ πρὸ τῆς εἰκόνας ἀριθμῶν οὐς παρακατιῶσας παραθέτω καὶ ἀφοῦ χωνεύσῃτε καλῶς τοὺς ἀριθμούς καὶ πεισθῆτε, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὀνείρων ἀλλὰ περὶ γεγονότων, ἐρωτήσατε ἑαυτοὺς, εἴη συνειδησίη σας, ἐὰν ἐπολιτεύθητε σύμφωνα μὲ τὸν ὄρκον, ὃν ὀρίζει τὸ 64 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος.

Ἄπασαι αἱ πληροφορίες μου μετὰ τῶν στατιστικῶν ἀριθμῶν εἶνε ἐπίσημοι, εἰλημμένοι ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐκθέσεως τῶν σχετικῶν ὑπουργῶν, (rapports triennafs presentes aux chembres legielatives par M. le ministre de l'industrie, de l'agriculture et des travaux publics), καὶ προσωπικῶς παρὰ τῶν κ. κ. Rompant, γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν βιομηχ. καὶ ἐπαγγελμ. σχολῶν καὶ τμηματάρχου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, τοῦ εὐγενεστάτου κ. Bonallot, διευθυντοῦ τῆς ἐν Βιλδὸρτ γεωργ. σχολῆς καὶ τῶν κ. κ. Piron καὶ Seharde, ὑπαλλήλων παρὰ τῷ στατιστικῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Πρὸς πάντας ἐκφράζω ἀπὸ τῶν αὐτῶν στηλῶν, δι' ὧν θὰ διέλθῃ ὅλος ὁ πλοῦτος τῆς πατρίδος τῶν, τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου, δι' ὅσας μοὶ παρέσχον εὐκολίας ἐν ταῖς μελέταις μου καὶ διὰ τὴν προσφορὰν τοσούτων ἐπισήμων κειμένων.

Ἐπὶ 6,341,058 κατοίκων τοῦ Βελγικοῦ βασιλείου, 1,250,000 ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς καὶ εἰς ἐπαγγέλματος εἰς τὴν γεωργίαν, ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν 982,124 εἶνε εἴτε ἰδιοκτῆται, εἴτε μέλη οἰκογενειῶν εἰς ἐπαγγέλματος περὶ τὰ γεωργικὰ ἀσχολούμενων. 267,875 εἶνε γεωργοὶ ἀκτῆμονες ἐργαζόμενοι μὲ ἡμερομίσθιον. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 1,250,000 γυναῖκες εἶνε 552,884.

Ὅστε ἔχομεν τὸ 1)5 περίπου τοῦ συνόλου τῶν

κατοίκων τοῦ Βελγίου ἀσχολούμενον εἰς τὴν γεωργίαν, ἥτις ἀποτελεῖ μετὰ τῆς βιομηχανίας τὸν μέγαν πλοῦτον τοῦ Βελγίου, δι' ὃν σεμνύεται καὶ συγκριτικῶς πρὸς τὸν πληθυσμὸν του πρωταγωνιστεῖ πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Δὲν πιστεύω ὅμως νὰ νομίζετε ὅτι ὅλος αὐτὸς ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς εἶνε γεωργοί, διότι δὲν εἴξευραν τί ἄλλο νὰ κάμουν, ἢ εἶνε τοιοῦτοι τυχαίως ἢ αὐτοδιδάκτως ὡς ἐν Ἑλλάδι. Ὅχι! 95)00 ἔχουσι μόρφωσιν γεωργικὴν, μόρφωσιν ἣν ἔλαβον παιδία ὄντα εἰς τὰ δημοτικὰ τῶν σχολεία καὶ τὰς γεωργικὰς συνδιαλέξεις τῶν νυκτερινῶν σχολῶν, εἰς τὸ γεωργικὰ μουσεῖα τὰ ὁποῖα συντηρεῖ ἕκαστον κατιόνιον, μόρφωσιν ἣν ἀποκτοῦν, ἔς ἐκ τοῦ ζήλου μεθ' οὗ ἐπιδίδονται εἰς τὴν γεωργίαν, ὡς ἐκ τῆς φιλοτιμίας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, ὃν οἱ διδάσκαλοι τῶν γεωργικῶν σχολῶν ἐμπνέουσιν, ἢ αἱ πατρίς τῶν εἶνε τοῖς πᾶσι τὸ παράδειγμα.

Καὶ τὰ μὲν γεωργικὰ μουσεῖα, τὰ ὁποῖα οὐτε ἐν Γαλλίᾳ, οὐτε ἐν Ἑλλάδι, οὐτε ἐν Ἑλβετίᾳ εἶδον καὶ ἐκ τῶν ὁποίων προσεχῶς θὰ σὰς περιγράψω τὸ τῶν Βρυξελλῶν, συντηροῦνται ὑπὸ τῶν γεωργικῶν δήμων, ἕκαστος τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ ἰδρύσῃ καὶ συντηρῇ ἐν τοιοῦτον, τὰ δὲ ὑπάρχοντα τοιαῦτα εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν 9 ἐπαρχιῶν συντηρεῖ τὸ κράτος.

Τὰς γεωργικὰς συνδιαλέξεις εἰς τὰς νυκτερινὰς σχολὰς ἀναλαμβάνουσι τὰ γεωργικὰ σωματεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πλημμυρεῖ τὸ Βέλγιον. Ἀλλὰ τί σωματεῖα; Ὅπως αἱ ἰδικαὶ μας συντεχνίαι; Ὅχι! Ἐχουσι κεφάλαια, μὲ τὰ ὁποῖα παρέχουν βοήθηματα εἰς τὰς πασχούσας γεωργικὰς οἰκογενείας ἔχουσι ἴδια οἰκῆματα, ὅπου διανυκτεροῦν οἱ μὴ ἔχοντες νὰ πληρώσωσιν συντηροῦν φούρνους, οἵτινες χορηγοῦσιν ἄρτον εἰς τὰς γεωργικὰς οἰκογενείας μὲ τὸ 1)2 τῆς τιμῆς ἔχουσι ἐνώσεις ὅπου ἀγοράζουσι ὅτι τοῖς χροιάζεται ὡς γεωργοί, μὲ τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς. Ἐνωεῖται, αἱ ἐν Βελγίῳ Γεωργικαὶ Ἐνώσεις δὲν διοικοῦνται ὅπως ἡ ἰδικὴ μας Στρατιωτικὴ Ἐνωσις. Ἐκδίδουσι μικρὰ βιβλία (ἐγχειρίδια τοῦ πολίτου γεωργοῦ), τὰ ὁποῖα διανεμῶν δωρεὰν εἰς πᾶσας τὰς οἰκογενείας τῶν γεωργικῶν δήμων κτλ. κτλ. Ἄλλ' ἂς ἐλθῶμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς παρουσίας μας ἐπιστολῆς: Τί ἔκαμον αἱ κυβερνήσεις ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ εὐμερίας τοῦ τόπου τῶν; Τί ἔκαμον οἱ κυβερνήσαντες τὸ Βέλγιον ἀπὸ τοῦ 1830, ὅτε ἄρχεται ὁ πολιτικὸς βίος τοῦ σημερινοῦ Βασιλείου, μέχρι σήμερον, ἥτοι βίος ἐλευθερος, ἴσος πρὸς τὸν τῆς ἀτυχοῦς Ἑλλάδος, ἥτις ἐνῶ ἀντέγραψε τὸ Σύνταγμα του κατὰ γράμμα, ἐνῶ τὸ ἐμιμήθη μὲ πολλοὺς μηχανισμούς τῆς ἐσωτερικῆς διακίσεως, κατώρθωσεν αὐτὴ μὲν, τὸ 1894 νὰ χρεωκοπῇ, τοῦτο δὲ νὰ εἶνε τὸ πρότυπον τῶν εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, καίτοι τὸν Λεοπόλδον τὸν Α' διεδέχθη βασιλεία καθεύδουσα νῆδυμον καὶ ξένη παντελῶς πάσης κυβερνητικῆς δράσεως, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ Κόγκρον ἀναμειξεωσῆς, καίτοι τοῦ Λεοπόλδου δὲνεῖνε κατώτερος Γεώργιος δ' Α'.

Τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Βελγίῳ ἀνωτάτη σχολὴ εἶνε τὸ Institut agricole de l'etat à Gaublonx ἐν τῷ ὁποίῳ σήμερον παραδίδουσι καθηγηταὶ 18, φοιτῶσι δὲ μαθηταὶ 151. Ταύτης κατὰ βαθμὸν ἐπονται 3 μέσαι σχολαὶ τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας (écoles moyaines d' agriculture et horticulture) ἐν Γάνδη, Βελδὸρτ καὶ Οὐί. Παραδίδονται καθηγηταὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω τριῖσι σχολαῖς 32, φοιτῶντες δὲ μαθηταὶ 151. Τῶν ἀνωτέρω 4 σχολῶν, αἱ ὁποῖα ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Κράτος,

έπονται πέντε σχολαί με τόν αὐτόν ὄργανισμόν, με τόν αὐτόν σκοπόν, ὡς συμπληρωτικά τῶν ρηθισῶν, λαμβάνουσαι καί ἐπιχορηγήσεις τινάς παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν, ἧτις διορίζει ἐν αὐταῖς τοὺς καθηγητάς, ὀρίζει τὸ πρόγραμμα τῶν παραδόσεων καί ἐπιβλέπει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς του. Παραδίδοντες καθηγηταί 32, φοιτῶντες δὲ μαθηταί καί εἰς τὰς 5 αὐτὰς σχολὰς 163.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω σχολὰς προστατέθησαν κατόπιν τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1890 νόμου, relative à l'enseignement agricole 15 σχολαί κατώτεραι καί ἐλευθεραὶ ὑπὸ τῶν δημάρχων (bourguestres) καί τῶν ἐταιριῶν, καθαρῶς δὲ γεωργικαί (écoles libres d'agriculture subsidées par l'état) Παραδίδοντες καθηγηταί καί εἰς τὰς 15 αὐτὰς σχολὰς ἐν ὄλῳ 83, φοιτῶντες δὲ μαθηταί σήμερον 346. Ἦτοι ἔχομεν καθ' ὅλον τὸ Βέλγιον σχολὰς γεωργικὰς καί τῆς κτηνοτροφίας 24 με παραδιδόντας καθηγητάς 165 καί με φοιτῶντας μαθητάς 775.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω συστηματικὰς σχολὰς προσθέσαστε: 1) Τὰ καθ' ὅλον τὸ Βέλγιον καί εἰς πάντας τοὺς δήμους (ὁ ἀριθμὸς τῶν δήμων τοῦ βασιλείου ἀνέρχεται εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν 2,603) conrs d'agronomie aux adultes: μαθήματα νυκτερινὰ διακοῦντα ἀπὸ μῆνα Ὀκτωβρίου, μέχρι τῆς τῆς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1895 τοιαῦτα ἀγρονομία μαθήματα ἔγειναν καθ' ὅλον τὸ κράτος 720, παρέστησαν δὲ ἀκροαταί 45,898.

Τὰ εἰς εἰδικούς κλάδους τῆς γεωργίας μαθήματα ἐν τοῖς διαφόροις σχολαῖς cours spéciaux d'agriculture dans les écoles libres et dans les Athénées (Ἀθῆναια καλοῦσι τὰ γυμνάσια, τὰ ὅποια, ὅπως καί παρ' ἡμῖν ἀποτελοῦσι τὴν μέσην ἐνπαίδευσιν). Τοιαῦτα μαθήματα τῷ 1895 ἔγειναν 1500, παρέστησαν δὲ ἀκροαταί 65,000.

3) Τὰ εἰδικὰ μαθήματα, τὰφορῶντα τὴν καλλιέργειαν τῶν λαχάνων καί τῶν δένδρων, τῶν ὀπωρικῶν ἐν γένει, cours d'arbriculture fruitier et de culture maraichère.

4) Τὰ εἰδικὰ μαθήματα τῆς μελισσονομίας, ariculture καί τῆς γαλακτομίας, (de la laiterie).

Οἱ πρακτικοὶ Βέλγοι, ἀφοῦ συνεπλήρωσαν πᾶν ὅ,τι ἔπρεπε διὰ τοὺς ἀνδρας, ἔστρεψαν τὸ βλέμμα καί πρὸς τὰς γυναῖκας. Δὲν ἀρκεῖ, εἶπον, ὁ ἀνὴρ νὰ εἶνε ἀριστος γεωργός, ἀριστος οἰκονόμος: δεόν καί ἡ σύζυγός του νὰ ἔχη σχετικὴν μόρφωσιν καί ἐσύστησαν ἐπίτηδες σχολὰς δι' αὐτάς, écoles ménagères agricoles. Μόνον ἡ εἰς τοιαύτας σχολὰς φοιτῶσα γυνή, ἡ σύζυγος, τὸ κορίτσι, θὰ γείνη une femme d'ordre, d'économie, de bon sens: μόνον με τοιαύτας γυναῖκας le ménage marche tout droit, l'armoire n'est jamais vide, le travail se fait sans fatigue et les enfants grentissent et s'elevent, soins de corps et d'esprit, ὡς λέγει ὁ εἰσηγητῆς τῆς ἐκθέσεως κ. Bouillot.

Τοιαῦται πρωτότυποι σχολαί, ἰδρυθεῖσαι τὸ πρῶτον τῷ 1890, λειτουργοῦσι σήμερον 10 με παραδίδοντας καθηγητάς καί καθηγητριάς 50 καί με μαθητριάς 285. Ἡ διάρκεια τῆς φοιτητικῆς αἰῆτος εἶνε 1 ἔτος.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω σχολὰς προσθέσαστε καί ἄλλας 10 τῆς γαλακτοκομίας αἱ ὅποιαί περιτρέχουσι ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸ ἔτος καί διδάσκουσι τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ τυροῦ καί τοῦ βουτύρου.

Προλαμβάνου ἐκείνον ὅστις θὰ μοί παρετήρει, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶνε πτωχὴ καί συνεπὶς δὲν δύναται νὰ κάμη ὅ,τι τὸ Βέλγιον.

Ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς (1893) τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, βιομηχανίας καί τῶν δημοῦν ἀνέρχεται εἰς 17,463,310 ἐκ τούτων ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ τμήμα τῆς Γεωργίας ἀνήκουσι 2,536,123. Ὁ δ' ἀναλυτικὸς πίναξ τῶν ἐξόδων (χρησεως 1393) φέρει: ἐγκριθὲν τὸ ποσὸν τῶν 529,825 πρὸς τὴν ἀποκλειστικὴν γεωργικὴν παιδευσιν.

Ἦτοι ἐξοδεύει τὸ κράτος δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω σχολὰς, εἰδικὰ μαθήματα, ἀγρονόμους κ.τ.λ. τὸ ποσὸν 529,825.

Ἡδύνατο τώρα καί ἡ Ἑλλάς, ἡ σπαταλήσασα 800 περίπου ἑκατομμύρια, ὅσον περίπου εἶνε τὸ δημόσιον χρέος τῆς καί ἡ ἔχουσα ἐτήσιον προϋπολογισμὸν 90 ἑκατομμύρια, ἡδύνατο, ἐπαναλαμβάνου, νὰ ἔχη γεωργικὰς σχολὰς; ἡδύνατο νὰ ἐξοδεύη 1)2 ἑκατομμύρια; Ναι ἢ ὄχι;

Εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν πρῶτον τῆς γεωργίας ἐν Βελγίῳ ὀφείλονται οἱ ῥόδινοι αὐτοὶ ἀριθμοί, οἵτινες εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπετηρίδας φέρουσι τὸ μικρόν μὲν, ἀλλ' εἰδαίμον ἔθνος εἰς τὴν πρῶτην στείραν. Ὅλη ἡ ἔκτασις τοῦ βασιλείου εἶνε 3 ἑκατομμύρια ἑκατόμμετρα (hectares) ἐξ ὧν, ἔκτασις καλλιερημένη, γῆ παράγουσα, γῆ προσθέτουσα πλῆυτον εἰς τὸ ἔθνος 2,704,457 ἑκατομμύρια, δηλ, σχεδὸν ὅλον τὸ βασίλειον. Ἡ παραγωγή αὐτῆς καταμερίζεται ὡς ἑξῆς: εἰς δημητριακοὺς καρποὺς καί ἀλευρώδη ἐν γένει εἰς 300 ἑκατομμύρια, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν λαχανικῶν 34 ἑκατ. εἰς καλλιέργειαν τῶν πρό; χρῆσιν τῆς βιομηχανίας δένδρων καί φυτῶν 140 ἑκατομ. πρὸς καλλιέργειαν μόνον τῆς πατάτας 200 ἑκατομ. πρὸς καλλιέργειαν χόρτων βοσκῆς 600 ἑκατομ., δηλ. κῆποι κτλ. κτλ., εἰς τὴν περιλαμβάνεται καί ἔκτασις μόνον 17 ἑκατομ. ἀμπελικῶν (vignobles) καθ' ὅλον τὸ κράτος. Δάση περιποιούμενα ἑκτάσεως 489,423 ἑκατομ. Ἐν τέλει τόπος ἀκαλλιέρητος, ἀνήκων εἰς τὸ κράτος καί τοὺς δήμους, ὑπολείπεται ἀκριβῶς μόνον 234 963 ἑκατομ. Εἰς ἀξίαν, ὅλη ἡ παραγωγή ἡ ἐτησία τοῦ βασιλείου ἀνέρχεται εἰς 1,412,221 φρ., ἐξ ὧν τὴν πρῶτην θέσιν κατέχουσι, ὁ σίτος με 133,578,309, αἱ πατάτες 230 ἑκατομ. ἡ βοσκὴ τῶν λιβαδιῶν 156 ἑκατομ.

Εἰς ὅλον τὸ Βέλγιον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1890 ὑπῆρχον 20,000 γεωργικὰ μηχανήματα.

Τὰ γεωργικὰ ἡμερομίσθια κυμαίνονται μετὰξὺ 1,50—2,70 διὰ τοὺς ἀνδρας καί 1,00—1,50 διὰ τὰς γυναῖκας ἡμερησίως καί ἀνευ τροφῆς μετὰ τροφῆς ἡ ἐλλάττωσις ἀναλογεῖ ἡμερησίως 90 λεπτά δι' ἀνδρας καί γυναῖκας.

Τέχνον τῆς γεωργίας εἶνε ἡ κτηνοτροφία. Ὅταν ἡ μήτηρ εἶνε εὐρωστος καί τὰ τέκνα τῆς θὰ εἶνε ἀτάξια κατὰ τὴν ῥώμην. Ἴδου διὰ νὰ λάβωτε ἰδαν τινὰ περὶ τῆς προόδου καί κινήσεως αὐτῆς εἰς τὸ εὐδαίμον αὐτὸ βασίλειον.

Ἐπάρχοντες ἵπποι	275,000
Κερασοφόρα ζῖφα	1,283,000
Πρόβατα	36,400
Χοῖροι	646,375
Πτηνὰ ἐν γένει	4,500,000
Ἡ ἀξία κατὰ κεφαλὴν κυμίνεται τῶν ἵππων μετὰξὺ	400—600 φρ.

τῶν γαλακτοῦχων ἀγελάδων	335 φρ.
τῶν δαμάλεων	249 »
τῶν μοσχარიῶν	234 »
γεαυχ	φρ. 68
προβάτων	» 40
ἀρνίων	» 30
χοίρων	» 1,50 κατὰ κοιλ.

Εἰς τὸ Βέλγιον ἐκδίδονται περὶ τὰ 75 δημοσιεύματα, ἐφημερίδες καί δελτία, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν γεωργίαν καί τὴν κτηνοτροφίαν.

Εἰς ὅλον τὸ Βέλγιον ὑπάρχουσι 21 ἐργοστάσια, τὰ ὅποια παράγουσι ἀποκλειστικῶς γεωργικὰ μηχανήματα καί ἐργαλεῖα.

Ἀπαξ τοῦ ἔτους, εἰς ἐκάστην τῶν 9 ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους πρωτεύουσιν ἔχετε καί ἀπὸ μίαν γεωργικὴν καί βιομηχανικὴν ἐκθεσιν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς παρισινής τοιαύτης exposition du travail.

Ἀπέναντι τῆς αἰσχρᾶς τοκογλυφίας τῆς σιτοφόρου Θεσσαλίας καί τῆς κακοθηθείας τῶν τοκογλύφων τῆς στοφιδοφόρου Πελοποννήσου, ἐν Βελγίῳ ὑπάρχουσι 73 πιστωτικὰ καταστήματα, ἐξ ὧν 65 comptoirs agricoles, ὧν τὸ κεφάλαιον ὁμοῦ, εἶνε 600,474,419. 42. Ἐκ τούτων 466,360,863.0 κυκλοφοροῦσιν ὡς γεωργικὰ δάνεια καθ' ὅλον τὸ κράτος. Δημιουργὸς ὅλων αὐτῶν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων, εἶνε ὁ πρὸ μικροῦ θανὼν ἕξοχος πολιτικὸς ἀνὴρ τοῦ Βελγίου, ὁ Greger Orben, διὰ τὸν ἀνδιάντα τοῦ ὁποῦο ὄμως δὲν ἐσύστηθη ἀκόμη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων, ὡς συμβαίνει ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ τοῦ ἀνδριάντες εἶνε τὰ καταλειπόμενα ἔργα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐντομοκτόνον φάρμακον

Αἱ φθειριάσεις τῶν ὀπωροφόρων δένδρων, αἱ κάμπαι καί τὰ ἐπὶ τῶν φυτῶν ἐπιβλαβῆ ἔντομα καταπολεμοῦνται, ὡς ἐν Γαλλίᾳ ἀπεδείχθη λίαν ἀποτελεσματικῶς, διὰ ἔντομοκτόνου φαρμάκου Degouttes. Μεταχειρίζονται αὐτὸ καί πρὸς καταστροφὴν ἐντόμων ἐμφολευόντων εἰς τὸ ἔδαφος καί εἰς τὰς ρίζας τῶν φυτῶν. Εἶνε κόνις πωλουμένη εἰς κουτία. Ἐν κουτίῳ τῶν 2 1)2 χιλιογράμμων τιμᾶται 5 φράγκα χρυσοῦ καί ἀποστελλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἐξ Ἑλλάδος. Ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος εἶνε Paris 10 bis Rue piccini. Ἐν ἀγοράσῃ τις δέκα χιλιογράμματα πληρώνει μόνον 10 φράγκα ἐκτός τοῦ ναύλου μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῆ μέχρις Ἑλλάδος τὰ 5 φράγκα. Ἐν ἀγοράσῃ τις ἐν κουτίῳ τῶν 2 1)2 χιλιογράμμων χάριν δοκιμῆς. Ἡ χρῆσις γίνεται καί εἰς κατὰστασιν κόνεως διὰ θειοφουστῆρος καί ἀφ' οὗ διαλυθῆ εἰς τὸ

ὕδωρ, ὁπότε ἡ χρῆσις γίνεται διὰ σύριγγος ἢ ψεκαστήρος ἐπὶ τῶν κλάδων, διὰ σκούπας ἐν ἀνάγκῃ, εἰς δὲ τὸ ἔδαφος διὰ ποτίσματος. Δύναται τις νὰ μεταχειρίζεται αὐτὸ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀνοιξέως βρέχων διὰ μαλλίνου ὑφάσματος τοὺς κορμούς καί τοὺς κυριωτέρους κλάδους τῶν ἀμπέλων, τῶν δένδρων κλπ. Οἱ θέλοντες ἀς παραγγεῖλωσι δι' ἡμῶν (Σ. Χασιώτην Ναυπλιον) προκαταβάλλοντες τὸ τίμημα. Πρέπει νὰ δοκιμασθῆ. Φημίζεται τὸ δραστηριώτερον τῶν ἐντομοκτόνων χωρὶς νὰ βλάπτῃ τὰ φυτὰ.

Ἡ Ἰσπανικὴ ἀγγινάρα. Carton d'Espagne.

Αὐτῆς τρώγουσιν ὡς ἄλλοτε εἶχομεν γράψῃ τοὺς μίσχους τῶν φύλλων (τὰς οὐράς τῶν φύλλων), οἱ ὅποιοι γίνονται πολὺ παχεῖς, τρυφεροὶ σαρκωοειδῆ καί νοστιμώτατοι. Οἱ ἐν τῇ γεωργικῇ σχολῇ Τίρινθος γενομένη ὑφ' ἡμῶν δοκιμαστικὴ καλλιέργεια ἐπέτυχε θαυμασίως. Καλλιερεῖται ὡς ἐτήσιον φυτὸν. Γίνεται ὑψηλότερον τῆς κοινῆς ἀγγινάρας. Ἡ κατανάλωσις τῆς γίνεται τὸν χειμῶνα ἂν ἀφήσῃ τις αὐτὴν νὰ καρπίσῃ οἱ καρποὶ γίνονται κατὰ Μάϊον καί Ἰούνιον μικρότεροι τῆς κοινῆς ἀγγινάρας, ἀλλ' ἀφθονώτεροι καί ἀσυγκρίτως εὐγευστότεροι.

Ἡ τομάτα σπειρομένη ἐπὶ τόπου

Χωρὶς νὰ ἐτοιμάσῃ τις σπορεῖα τομάτας καί νὰ μαζεύῃ τὰ φυτάρια, δύναται νὰ κάμη τὸν σπόρον νὰ ἀναβλαστῇ (μόλις νὰ σιάσῃ) ἀφ' οὗ θέσῃ βεβρεγμένα ἐντὸς τεμαχίου ὑφάσματος καί σκεπάσῃ με νοπὴν κόπρον ἐν τῷ κοπροσπῶ. Ὅταν ἀρχίσῃ νὰ ἀναβλαστάνῃ ὁ σπόρος σπείρεται ἐπὶ τόπου κατὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ἢ ἀρχὰς Μαρτίου εἰς τὰς συνήθεις ἀποστάσεις ρίπτουσι ὀλίγους σπόρους καί σκεπάζουσι ἐλαφρῶς με χῶμα πολὺ τριμμένον ἀναμειγμένον με πολὺ χωνευμένην κόπρον. Ὅταν τὰ φυτὰ γίνωσι δεκαπέντε περίπου ἑκατοστῶν ὕψους ἀραιώνοντες μεταφυτεύουσι τὰ ἐκριζούμενα εἰς ἄλλον τόπον ἀφήνουσι δὲ τὸ ἰσχυρότερον ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς σποράς. Αἱ ἐπὶ τόπου σπειρόμεναι τομάται καί μὴ μεταφυτευόμεναι ἀπεδείχθη ὅτι γίνονται πολὺ εὐρωστότεραι καί πρῶιμώτεραι τῶν μεταφυτευομένων. Τὸ σύστημα αὐτὸ μεταχειρίζονται εἰς ὅλον τὸ ἀργολικὸν πεδῖον. Τὸ παρελθὸν ἔτος συγκρίναντες ἐν τῇ γεωργικῇ σχολῇ Τίρινθου εὗρομεν τὴν ἐπὶ τόπου σπορὰν ὡς πολὺ συμπεροτέραν τῆς διὰ μεταφυτεύσεως καλλιέργειας. (Γεωρ. Πρόδος)

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIII ΑΙΩΝΑ

Αί αρχαιολογικά εξερευνησεις αἱ γινόμεναι ἐπ' ἐσχάτων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνακαλυφθέντων γραπτῶν μνημείων καθιστῶσι δυνατὴν τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ παρελθόντος τῆς Ὁξφόρδης ἢ ἄλλης τινος ἀγγλικῆς πόλεως. Μέχρι τῆς σήμερον αἱ ὁδοὶ τῆς Ὁξφόρδης ἔχουσιν ἐκείνην τὴν διεύθυνσιν τὴν ὅποیان εἶχον πρὸ 600 ἐτῶν, ἡ δὲ Ὁξφόρδη κατὰ τινα βαθμὸν διατήρησε τὴν προτέραν τῆς φυσιογνωμίαν καίτοι τότε δὲν ὑπῆρχον τὰ προάστεια, τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον, τὰ ὅποια παριστῶσι τὴν σήμερον οἶνον! δύο πόλιντας. Ἐν ταυτῷ τῷ λαθουρίῳ τῶν ὁδῶν, τῶν διαδρόμων, τῶν ἀγυιῶν κτλ. κατῴκει κατὰ τὸν δεκάτον τρίτον αἰῶνα ὁ ἀκράτητος καὶ ὁ ἀπειθέστατος πλῆθυσμός τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας ἐκαστὴ πόλις τῆς Ἀγγλίας περιελάμβανε πολλὰ στοιχεῖα, ταράττοντα τὴν κοινωνικὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν, ἀλλ' οὐδαμῶς ἀλλαχού τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἦσαν τόσον ἰσχυρῶς ἀνεπτυγμένα ὡς ἐν Ὁξφόρδῃ καὶ ἀπελάμβανον τοιαύτην πλήρη ἀτιμωρησίαν. Τὸ ἀτίθασον τοῦτο στοιχεῖον ἀπετέλουν οἱ φοιτηταὶ οἵτινες κατὰ τὸν XIII αἰῶνα κατὰ πολλὸν διεκρίνοντο τῶν συγχρόνων φοιτητῶν τῆς Ὁξφόρδης, καταφευγόντων σπανίως μόνον εἰς τὴν πυγμαχίαν (box) ἢ ἐπιχειροῦντων ἀταξίαν τινα ἀπολήγουσαν εἰς τὴν σύντριψιν τῶν ὕλων τῶν παραθύρων φιλησυχίου τινος μπουρζουά. Τὴν σήμερον οἱ φοιτηταὶ τῆς Ὁξφόρδης εἶναι προσεκτικοὶ νεανῖαι, διατρίβοντες ἐν τοῖς κολλεγίοις, ὡς ἐν μοναστηρίοις, καὶ καταγινόμενοι εἰς διαχύσεις (sport) μόνον πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐπίρρωσιν τῆς ὕψεως τῶν, οὐχὶ δὲ πρὸς ἰκνοποίησιν τῶν βιαιῶν κλίσεων, ὡς συνέβαινε κατὰ τὸν XIII αἰῶνα, ὅτε οἱ φοιτηταὶ Ὁξφόρδης παρίστανον ἄτακτον τινα Ὁρδὴν, μὴ ἀναγνωρίζουσαν πειθαρχίαν, ζῶσαν ὅπως τύχη καὶ διατυροῦσαν μόνον φαινομενικὸν σύνδεσμον πρὸς τὰ πανεπιστήμια. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐνασχολήσεις δὲν ἔφερον τακτικὸν χαρακτῆρα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπέκρυπτον τὴν ἄτακτον ζωὴν τὴν διαγομένην ἄνευ τιμωρίας τινος παρὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ τύπου Ἡ παλικαρία ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ ὕψιστον προτέρημα μεταξὺ τῆς νεολαίας τῆς φοιτήσεως εἰς τὰ πανεπιστήμια, ἡ ὅποια πάντοτε εὐρίσκετο εἰς διαρκῆ πάλιν κατὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Οἱ κάτοικοι ὡς ὀλιγάριθμοι δυσκόλως ἠδύναντο νὰ ἀντιπαραταχθῶσι πρὸς ταύτην τὴν ἄνευ πειθαρχίας Ὁρδὴν, ἀκόμη δὲ καὶ ἡ ἀστυνομία ἐφοβετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς χεῖρας πρὸς τοὺς βιαίους τούτους σπουδαστάς· ἔνεκα δὲ τούτου οὐδεὶς ἀπεφάσιζε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἄνευ ὅπλων καὶ συνέβαινε ἐνίοτε, οἱ φοιτηταὶ νὰ πολιορκῶσι τὴν οἰκίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πάππα ἢ νὰ ληλατῶσι πλούσιόν τι μοναστήριον.

Ἐκ τῶν διασωθέντων γραπτῶν μνημείων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καταδεικνύνται ὅτι τότε δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν ἀτομικὴ ἀσφάλεια τῶν κατοίκων. Ἐν Ὁξφόρδῃ, ὁ πλῆθυσμός τῆς ὅποιας δὲν ἀνήρχετο τὸ ποσὸν 4000, κατ' ἔτος συνέβαινον φόνοι τινες, ἀναρίθμητοι δὲ ἦσαν αἱ διάφοροι συμπλοκαὶ καὶ ἀπετέλουν σύνθητες φαινόμενον. Ἡ πόλις κατα-

νοήσασα τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐν τῇ πάλῃ πρὸς τὰς αὐθαρεσίας τῶν φοιτητῶν μετὰ μεγίστης λύπης παρετήρει τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον αὐξήσιν τῶν προνομίων τοῦ πανεπιστημίου. Ὁ ἐξερθετισμός τῶν κατοίκων ἐπὶ τέλους ἔλαβε τοιαύτας διαστάσεις ὥστε ἀπέληξε νειὸς δημοσίαν συμπλοκὴν καὶ ἔνοπλον ἐπίθεσιν κατὰ τῶν φοιτητῶν ἧτις διήρκεσε 4 ἡμέρας καὶ ἀπέληξεν εἰς τὴν ἧτταν τῶν τελευταίων οἵτινες ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τεσσαράκοντα νεκρούς. Μετὰ ταῦτα οἱ κάτοικοι ἐξηνάγκασαν τοὺς φοιτητάς νὰ ἐγκαταλείπωσι τὴν πόλιν καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ κολλέγιον, ἡ δὲ πατέντα τοῦ πανεπιστημίου ἐτροποποιήθη Ἐριδὲς ἀνεῖροντο καὶ μεταξὺ τῶν φοιτητῶν οἵτινες διεκρίνοντο εἰς βορείους καὶ νοτίους. Μεταξὺ τούτων τῶν δύο μερίδων ἐπεκράτει ἀσπονδὸν μίσις, κατὰ Μάιον δὲ τοῦ 13 ἔτους ἐξεβράγη ἀληθινὴ σύγκρουσις καὶ μάχη παρασκευασθεῖσα, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν προτέρων. Αἱ πανεπιστημιακαὶ ἀρχαὶ λίαν σπανίως ἀνεμιγνύοντο εἰς τὰς ἐριδας τῶν φοιτητῶν καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἦν μόνον κατὰ γράμματα, ὁσῶς ὥστε οὐδεὶς ἔνοχος ἐν ταῖς ἀταξίαις οὐδὲ οἱ δολοφόνοι ὑπεβάλλοντο εἰς τιμωρίαν καὶ ἡσυχῶς περιεπάτου ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ. Ἐκαστον μελετῶντα τὰ γραπτὰ μνημεία τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν πανεπιστημιακὸν βίον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκπλήττε τὸ ἀκόλουθον περιστατικὸν συνήθως ἐκθιαῖζοντα τὰ ὑψηλὰ εὐγενῆ αἰσθημάτων τῶν ἱπποτικῶν χρόνων ἐνῶ τὰ διαβήματα τῆς νεολαίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τελείως ἀντίκεινται εἰς τὰς συγχρόνους ἡμῶν ἰδέας περὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγενείας. Ἡ ἀγαλιναγωγία τῶν παθῶν γίνεσθαι ἐν τούτοις καταληπτῆ ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νεολαία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν εἶχε ποῦ ἀλλαχού νὰ ἐπαρμόσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειάν τῆς. Ἐκτός δὲ τούτου διαρκῶς ὑπὸ πέντων ἐξεθιαζέτο ὁ πόλεμος καὶ ἐν τῇ νεολαίᾳ ἀνεπτύσσεται τὸ ἀρεϊμάνειον πνεῦμα καὶ ὁ ἔκτακτος σρβασμός πρὸς τὰς πολεμικὰς ἀρετάς. Τί δὲ περίεργοι, ἂν ἡ ἐπικρατοῦσα διάθεσις τῆς κοινωνίας ἀντινακλῆτο καὶ ἐν τοῖς φοιτηταῖς τοῦ πανεπιστημίου τοῖς περιορισμένοις ἐν τοῖς στεναῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως καὶ σχεδὸν ἔστερημένοις βιβλίων παρ' ὧν τὸν σύνδεσμον αὐτῶν πρὸς τὸ κέντρον τῆς παιδείας τὸ πανεπιστήμιον. Μόνον ὅτε τὸ βιβλίον ἀπόθεσαν τὰ ὅπλα, ἡ πρὸς πόλεμον αὐτῇ διάθεσις τῶν φοιτητῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρξατο νὰ ἐκλείπῃ μετὰ δὲ τούτου ἐξέλειψε καὶ ὁ ἀνταγωνισμός ὁ ὑφιστάμενος μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τοῦ πανεπιστημίου

✦✦

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΞΙΣ

Νεκρὸς Δανὸς ὑπαξιωματικὸς τοῦ ναυτικῆς ὀνόματι Σαέρνσεν ἐφευρε τηλεγραφικὴν συσκευὴν διὰ μέσου τῆς ὅποιας δύναται τις, ἐν τῇ ξηρᾷ εὐρισκόμενος, νὰ ἐπικοινωνῇ ἄνευ ἀμέσου σύμματος μετὰ σκάφους ἡγχυροβολημένου. Διὰ τῆς συσκευῆς ταύτης δύναται τις πρὸς τούτοις νὰ ἐγκαταστήσῃ τηλεγραφοτηλεφωνικὴν συκοινωνίαν μεταξὺ 2 σκαφῶν ἐν ἀνοικτῷ πελάγει.

